

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
Egy évre ..... 24 korona.
Egy hónapra ..... 2 korona.

VIDÉKEN:
Egy évre ..... 28 korona.
Egy hónapra ..... 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:
6-hasásos petit sor egyszer 20 fill.
minden következőnél 16 fillér.

nyitási sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 357.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1900.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
Staubert József.

Péntek, július 27.

Mai számunk főbb közleményei:

Vezércikk: Az ügynök-törvény kijátszása.

„Az idő az én jogom!”

Napkeleti komédia.

Sándor király esküvője.

Orökségül hagyott adósság.

A kassa-oderbergi vasut sikkasztója Budapestben.

A házmasterleány karrierje.

A megőrült benne regénye.

Barabás Béla dr. és Eötvös Bálint életveszélyben.

Neuman Ede meghalt.

A kortesvezér szerelme.

Tárcza: A levélbélyeg. Irta: Rovdits Szofuss.

Regény-Csarnok: Modern Ophélia. Fordította: Liptai Imre.

Az ügynök-törvény kijátszása.

Arad, július 26.

Egyes lapok újra meg újra támadásokat intéznek a megrendelések gyűjtését szabályozó törvényjavaslat ellen és pedig nyilván azon célzattal, hogy a fővárosi és vidéki kereskedők közt fennálló érdekelletét mindinkább kiélessék.

Ámde mivel ez oldalról a törvényjavaslat ellen mégis kissé bajos volna támadást intézni, legujabban a törvény kijátszhatóságát állítják előtérbe. Egy lap azt újságolja, hogy osztrák gyárosok és bécsi nagykereskedők máris lépéseket tesznek az őszi ülésszak folyamán megalkotandó törvény kijátszására, még pedig oly módon, hogy Magyarország megrendelőikhez körlevelet intéznek, amelyben, utalással eddigi összeköttetéseikre, felszó-

litják az illetőket, hogy írják alá és küldjék be hozzájuk a körleveleikhez mellékelt kitöltetlen megrendelőlapokat. Az illető osztrák gyárosok aztán, esetről-esetre maguk töltenek ki az aláírással már előre ellátott megrendelő lapokat és illymódon büntetlenül üzhethnek továbbra is a megrendelések tiltott gyűjtését.

Hogy a hir ily alakban merő képtelenség, azzal az első pillanatban tisztában voltunk. Vajjon ki hiszi el, hogy akad annyira együgyű ember, aki kitöltetlen megrendelő lapot ír alá és azt az idegen gyáros rendelkezésére bocsátja? Esetről-esetre, minták beküldése mellett talán szerezhethetnek a gyárosok, ügynökök nélkül is, írásbeli megrendeléseket, de ezt a törvény nem tiltja, nem is tilthatja, mert minden fogyasztónak legsajátabb egyéni joga szükségleteit bárhol megrendelni. Valószínűbb azonban, hogy ama bizonyos osztrák gyárosok nem bianco-megrendelések, hanem a törvény által követelt meghívások aláírása és beküldése végett keresik meg magyarországi vevőiket, de a törvény kijátszásának ezen tényét sem lehet minősíteni, mert hiszen a törvény meg fogja engedni, hogy írásbeli meghívások alapján megrendelések gyűjtése végett az utazó a magánnevüket is felkereshesse.

A törvény ily módon való állítólagos kijátszása kérdésében tudni óhajtottuk a legilletékesebb tényezők véleményét és azt a következőkben reprodukálhatjuk:

Ha a hazai fogyasztó-közönség, melyet a törvény az ügynökök sokszor káros üzemeitől megvédeni igyekezik, maga hívja

be ezeket az ügynököket, akkor ez a közönség nem érdemli meg, hogy védelemben részesíthessék. De szabad-e —ugymond — feltételezni, hogy a hazai közönség ennyire kiskoru és a hazai ipar pártolására irányuló és egyre szélesebb körben elterjedő buzgólkodás dacára ajtót nyit az osztrák gyárosok ügynökeinek? Ez nem feltételezhető, tehát sem a törvényben, sem a végrehajtási rendeletben nem szükséges oly intézkedéseket beiktatni, melyek a szabadverseny túlmérvű megszorítását céloznák és a fogyasztókat gyámkodás alá helyeznék. A végrehajtási rendelet majd meg fogja állapítani a meghívás alakját és hitelességének ismérveit; ki fogja mondani azt is, hogy ilyen meghívás nem lehet hosszabb időre érvényes, hanem csak esetről-esetre történő megrendelések felvételére jogosít. De ennél tovább a végrehajtási rendelet nem mehet és nincs is rá semmi szükség, hogy tovább menjen.

A hazai iparnak a külföldivel szemben a javaslat kétségkívül nagy előnyt biztosít akkor, midőn a külföldi czegek utaztatását nemcsak megnehezíti, de majdnem kizárja. Ezt az előnyt a hazai iparos és kereskedő olcsó árak szabásával és jöminőségű áruk forgalomba hozásával aknázhatja ki és akkor elérhetjük a célt anélkül, hogy a szabadversenyt teljesen meggátló törvényt alkotnánk.

Más helyen azon ellenvetést olvassuk, hogy külön törvényben kell majd intézkedni aziránt, hogy az osztrák bíróságok a megrendelésnek törvényileg megállapított érvénytelensége esetén a magyar megren-

TÁRCZA.

A levélbélyeg.

— Dán elbeszélés. —

Irta: Bauditz Szofuss.

— Nincs egy levélbélyeged, Anna? Egy nyolcz órés bélyeged.

— Az asszony felpillantott könyvéből s meg-
rázta a fejét:

— Jól tudod, hogy én is téled szoktam kérni.

Persze, persze... de azt gondoltam... a manó vigye el! Szentül hittem, hogy van még egy bélyegem. Talán a szobalánynak van — szólt a férfi.

— Marinnak? Nincs itthon. Vasárnap van!
— S minden bolt zárva! Már tizenegy óra! Kénytelen leszek kávéházba menni, hogy bélyeghez jussak.

Bosszusan indult az ajtó felé, de megállt, mert erős köhögés rázta meg magas, karcu testét. E pillanatban hallani lehetett, hogy üvölt odakünn a vihar, hogy veri a havat az ablakhoz. A felesége aggódva tekintett fel:

— Olyan nagyon szükséges, hogy az a levél még ma elmenjen? Holnap is el lehet küldeni!

— Szükséges, szükséges... felelt a férfi, még egy ideig határozatlanul állva az ajtóban

s a levelet lóbálgatva a kezében. — Felelet kiadom egy levelére. Azt kérde tőlem, hajlandó volnék-e elvállalni egy nagy tudományos munka lefordítását s azonnal való feleletet kér.

— S elfogadtad?

— Megvallom, kissé haboztam. A tisztelt díj nem valami nagy, a munka meg meglehetősen nehéz lesz. De miért ereszem ki a kezemből ezt a pénzt?

— Szükségünk van rá? — kérdezte az asszony.

— Tulajdonképpen nincs. Ambár pénzre mindig van szüksége az embernek. Miért kérde?

— J. — felelt az asszony kissé akadozva, — csak azt akartam mondani, hogy talán nagyon is sokat vállaltál magadra. Nem kellene meggondolni a dolgot? Holnapig mindenesetre várhatok.

— Várhatok! Hiszen éppen azért irtam meg ilyen sietve a levelet, hogy ne legyen időm a sok gondolkozásra. Ha ma nem küldöm el, holnap megint újra kezdem a töprenkedést, elvállaljam-e, vagy ne.

— No lásd! Dobjd a levelet a tűzbe! Meg fogod látni, hogy jóra vezet, hogy nem volt bélyeged.

— Csodálatos fatalizmus. Hogy jutott eszedbe ez a bolondság?

— A magam tapasztalata után beszélek, — szólt az asszony mosolyogva. — Különbea egé-

szén helyén való, hogy elmondjam a történetet, téged is érdekelni fog.

— A férfi leül a díványra a felesége mellé, aki letette a könyvét és így kezdte a mesét:

— Két esztendővel ezelőtt történt, amikor mi még nem is ismertük egymást. Az anyámmal együtt laktam s mivel neki szegénynek csak gen csekély özvegyi nyugalomdíja volt, tanítónői állást kellett vállalnom egy leánynevelő intézetben. A dolgommal igen megvoltam elégedve, mert jól összefértem a tanítókkal is, meg a növendékeimmel is; de mégis sokszor borzadva gondoltam arra, hogy évről-évre mindig ebben az egyhangu szürkeségben kell töltenem az életemet, míg meg nem vénülök. S az anyám is betegeskedni kezdett, a telet délvidéken kellett volna töltenie, de persze pénz híján erre nem is gondolhattunk.

Egy gyönyörű nyári napon az iskola majálist rendezett. Kirándultunk a növendékekkel a zöldbe s este halálra fáradtan érkeztünk haza. Mire én a város másik végén levő lakásunkra megérkeztem, egészen beéjeledett. Kapukulcs volt velem, bementem s először is anyámat néztem meg. Mélyen aludt. — Bementem a magam szobájába s a hold fényében azt vettem észre, hogy az íróasztalomon egy nagy levél fekszik, mely nyilván napközben érkezett. Lämpást gyújtottam s láttam, hogy a levél nekem szól, de az irás teljesen

delőt el ne marasztalják. Első sorban megjegyezzük, hogy nem külön törvény alkotásáról, hanem az osztrák és magyar kormány közt létrejövő egyezmény megkötéséről lehet csak szó és ez nem teszi a megrendelések gyűjtését szabályozó rövid törvényt komplikálttá. Ez ügyben az osztrák és a magyar kormány közt az előzetes megállapodás már létrejött. Ettől tehát nem kell félni. Végre is mi vagyunk itthon Magyarországon és ha az osztrák bíróságok magyarországi megrendelőt nálunk érvényes törvény ellenére marasztalnának, ezen törvénybe ütköző ítélet végrehajtását hazai bíróságaink meg fogják tagadni. (Sz.)

„Az idő az én jogom!”

(A szerb király és a mérnök özvegye.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 26.

Az *Obrenovicsok* régi jeligeje: „Az idő az én jogom!” — ma inkább lesz, mint valaha az ő dinasztikus és politikai ellenfeleiknek mottója.

Azon események után, melyek az *Obrenovics* dinasztiaát jelenleg érték, Szerbiának nem kívánhatunk jobbat, mint azt, hogy bontakozzék ki oly gyorsan, amint lehet a közvetlen következmények súlya alól. Tiszteljük és becsüljük mindama indokokat és tekinteteket, melyek az ifju *Obrenovicsra* befolyással voltak, midőn a világot szívének illetén választásával, meplepte; azonban *Sándor* királynak e tette mégis feljogosítja a közvéleményt az ítékezésre annál is inkább, mivel minden cselekedet és minden indító ok, mely egy fejedelem bensőjéből folyik, a népek közvetlen érdekpontját érinti. Hogy *Obrenovics Sándor* hogyan és miért cselekedett így, az lehet az ő egyéni izlésének folyománya, szerencsés avagy szerencsétlen sorsának a következménye; de hogy *Szerbia* királya így a nép középosztályából származó, nálánál tizenégy esztendővel idősebb hölgyet akar a trónra emelni, ebben mindenki csak eltévelyedést láthat, melynek dinasztikus és politikai következményei ma még nem láthatók el, sem képzelhetők.

Szerbiában évek óta meg van az a benső kívánság, hogy az ifju, reményteljes király előkelő külföldi hercegnőt vezessen oltárhoz, né-

pének és atyjának áldó örömrivalgása között. És az ifju király egy öregedő özvegyet választ, akit testőrei által kell megvédenie az általános haragtól. Alázatos férfiakkól álló minisztériuma kérve és könyörögve adja elő aggályait ez áldatlan választás miatt és amidőn, mindez eredménytelen marad, beadja lemondását. Három nap telik el ismét, míg megalakul az új kabinet, melynél *jelentéktelenebbet* *Szerbia* — mely volt miniszterekben pedig oly gazdag — még nem látott.

A király édesatyja bizonyára egy meggon-dolatlan pillanatban, odahagyja a tanácsadó és hadsereg vezérletének fontos állását és odadobja fiát és a trónt a bizonytalan sorsnak. A király édes anyja pedig, aki fiának mennyaszszonyát éveken át tartotta udvarában, a mai napig sem a szerencse kívánatnak, sem pedig a bocsánatnak egy szavát sem hallatta.

Es az istenadta népek lelkéből nem tör a trón felé az örömrivalgás édes zenéje. Mindenütt némaságot szül ez esemény, mivel azon változtatni már nem lehet. Csupán *Genfben*. *Cettinjében* és mindazon helyeken, a hol az *Obrenovicsok irigyei* és *ellenségei* állnak lesben, csak itt dörzsöik kárörvendően a kezüket és kiszámítják évre, hónapra, sőt órára azon időpont elérését, melyre három évtized óta hiába lestek és hiába vártak. Az *Obrenovicsok* régi jeligeje: „Az idő az én jogom!” ma inkább, mint valaha lesz e kárörvendők, ez irigyek és ellenségek jelmondata.

Milán király határozottan nem cselekedett helyesen. Epen azért, mert fia adott szavát vissza nem vonhatja, éppen azért, mert esetlog politikai szükség és a dynasztia szorult helyzete a belgrádi Konakot a válságba sodorhatja, éppen azért kellett volna *Milán* királynak, aki, bármit is mondjanak róla, évek óta az egyedüli politikai auktoritást képviseli *Szerbiában*, elhagyatott fiának, kit váratlanul hagytak el barátai és tanácsadói, ha nehéz szívvel is, de mégis segítően és tanácsadóan oldala mellett maradni. Eppen oly pillanatban, midőn tévedések és megváltoztathatatlan tények fenyegető kényszer-helyzetet teremtettek, nem szabadott volna a hadsereg főparancsnokának sem, de még kevésbé a király atyjának haragosan félreállania és a szerb trónnak környezetét a vak véletlennek, avagy jobban mondva, ellenségeinek kiadni.

Daczára a megtörténteknek, reméljük és

kívánjuk a barátságos szomszéd állam érdekében, hogy *Milán* király oly hamar, amint csak lehetséges, találja meg az utat, mely *Belgrádba* vezet. Neki csak atyai szívének szavára, csak a tapasztalt politikus józanságára kell figyelnie, mert ő csak úgy ösmeri hazáját és népét, miként senki más, és úgy tud bánni azzal, miként senki más.

A mai viszonyok között relativ értelemben még szerencsének nevezhető, hogy *Sándor* király a lemondott *Gyorgyevics* kabinet helyébe egy új minisztériumot talált, és hogy a hadsereg tisztjei között, a dynasztia e leg-erősebb a támaszainak körében, eddig még nem találkozott ember, a ki a fiatal királynak tartozó hűségét és szolgálatát nyíltan megszegté volna. Mindenesetre az a szerencse, hogy az új minisztérium minden politikai tendencia, minden reformatori ambíció avagy parlamentáris velleitások nélkül vette át a kormányzást.

A *Jovanovics* minisztérium individuális összeállítására révén sem ígér sokat, de mindazonáltal feladatának remélhetőleg jól fog megfelelni.

Az országban a fiatal király házasságát végre, mint megváltozhatatlan tény, fogják tekinteni és remélni fogják, hogy e zavarok daczára az ügyek mégis csak jobbra fordulnak. De komoly veszélyek keletkezhetnek abból, hogy a királynak meglepő házassága folytán, emberek és támaszok a legkülönbözőbb irányban futnának szét; támaszok, melyekre a királynak és az országnak nagy szüksége van. Lehet, hogy újabb elemek fognak betolakodni a most támadó ürbe, melyeknek porázon tartását csak különös államférfiu egyéniség győztné meg.

Sándor király tapasztalatokban és megpróbáltatásokban oly gazdag uralkodásának ideje alatt, kétségtelenül erélyének és elhatározásának nem egy jelét adta már. Es ezért reméljük, hogy a most támadt nehézségeket és zavarokat is meggyőzi. Nagyon természetes, hogy a munkát csak egyedül fogja végezhetni, mert a megbízható embereknek és a jó tanácsadóknak száma, melyek fölött *Szerbia* királya e pillanatban rendelkezik, nagyon csekély.

De sietnie kell, mert politikai ellenfelei magukhoz ragadják az *Obrenovicsok* jeligejét: „Az idő az én jogom!” (X)

ismeretlen volt előttem. Sokszor kineveltél, hogy mikor levelet kapok, először is az aláírást nézem. Pedig alapjában véve nagyon természetes, hogy ismeretlen írásu leveleknél először is küldője nevére vagyunk kíváncsiak.

Mikor az aláírást megláttam, éreztem, hogy a kezem reszketni kezd. A levél egy olyan embertől jött, akivel néhányszor találkoztam társaságban s aki mindig nagyon figyelmes volt hozzám. Azt beszélték róla, hogy nagyon gazdag ember, beutazta a világot s nagyon sokat tapasztalt. Megvolt az a képessége, hogy utazásairól s élményeiről vonzóan s mégis egész természetesen tudott beszélni. Szimpatikus embernek azért még sem tartottam, tudtam, hogy azt beszélik róla, hogy a vagyonát ópiumkereskedéssel, s más, nem egészen tiszta üzletekkel szerezte. Negyvenéves kora ellenére is szép ember volt, olyan külsővel, mely tetszik az asszonyoknak s a modora is olyan volt, mely bennünket nőket lebilincsel. Az én szívemet azonban még nem nyerte meg, idegen volt előttem, teljesen idegen. S ez az ember abban a levélben a kezemet kérte meg. No no, azért ne ugorj fel . . . nem ő volt az első kérőm. Lehettem volna már akkor egy vidéki orvosnak, vagy egy tengerparti falu lelkészének a felesége.

De ez a levél egészen másfajta kérés volt. Rövid lángoló, sőt szenvedelmes volt s amellett mégis olyan üzletszerű. Szeret, — írta, —

mindenét felajánlja nekem, rabszolgám leszek, ha hozzá megyek. De feleljek azonnal. Szombatn reggel el kell utaznia. Ha nem kapja meg a levelemet, mielőtt a vonat elindul, abból azt fogja érteni, hogy elutasítottam; de ha hajlandó vagyok hozzá menni, akkor marad s másnap meglátogat.

Ugy éreztem, mintha pisztoly csöve irányulna a szívemnek; mehetséget azonban találtam a levél írója számára. Péntek este volt, mikor levelét olvastam, s ha nem mentem volna arra a boldogtalan majálisra, már előbb megkapom, egész nap gondolkozhatok rajta, esetleg anyámmal is tanácskozhatok. Most már minderre nincs idő. Igent, vagy nemet kell felelnem. Kinyitottam az ablakomat s kinéztem az utcára. Késő éjjel volt. Ismét kezembé vettem a levelet s újra elolvastam; az írása energikus, határozott volt — aki e sorokat írta, erős akaratu, erős jellemű ember. Hanem a szívemnek egy hurja sem mozdult meg a levél olvastára. Még csak azt a könnyed meghatottságot sem éreztem, amit előbbi kérőim terjedelmes, ügyetlen levelének olvasásakor. Tisztában voltam azzal, hogy ha elfogadom a kérést, ezt csak azért teszem, hogy börtönöm ajtaja megnyíljen, hogy nyomasztó helyzetemből meneküljek. Szeretni nem szerettem. Eh, elutasító választ adok neki.

Ekkor hallottam, hogy hogyan sóhajt az anyám álmában és — ne ítélj meg, engedtem a kísértésnek. Leültem az íróasztalhoz s rövid,

barátságos levélben elfogadtam az ajánlatát. Megígértem, hogy hűséges, jó felesége leszek s becsülettel arra fogok törekedni, hogy viszonzassam a szerelmét. Leragasztottam a levelet, megcizimeztam s le akartam menni az utcára, hogy beledobjam a tiz lépésnyire levő levélszekrénybe. De bélyegem nem volt. Mit csináljak? Észembe se jutott, hogy a levelet bérmentetlenül adjam fel. — Épp úgy gyűlölöm a bérmentetlen leveleket, mint te. Mit tegyek? Felkeltem az anyámat? Hiábavaló dolog lenne, ő sem segíthetne rajtam. Összeke-restem mindent, de az egész házban nem találtam egyetlen egy bélyeget sem. Mint később megtudtam, anyám a legutolsóval *Károly* bátyáknak küldött békitő levelet, ami nagyon szép volt tőle, mert — hiszen tudod, — a perpatvarkodásnak *Károly* bácsi volt az egész kezdője.

— Mit tegyek, mit tegyek? Felkeljek reggel korán s táviratozzak neki vagy magam menjek a pályaudvarra? Mit gondolna rólam? Nem, ez lehetetlen. Ismét odamentem az ablakhoz. A hajnal már akadni kezdett, madarak csicseregtek s a tenger felől hűs szellő szállt felém, mely egyszerre elseperte az éjszaka nehéz, szorongó almáit s lelkembe fiatal erőt, új hitet, a jövőbe való bizakodást lehelt.

Mi nekem ez az idegen ember? Az a szabadság, a mit nála keresek, nem lehet-e nehezebb bilincscső, mint a mit most hordok? Há-

TÁVIRATOK.

Az udvar köréből.

Berlin, július 26. (Saj. tud. távirata.)
Károly István főherceg ma reggel családjával Kielbe utazott.

Lipót Szalvátor Párisban.

Páris, július 26. (Saját tud. távirata.)
Loubet elnök tegnap délután Lipót Szalvátor főherceget fogadta és mindjárt azután viszonzta a látogatást.

A bank-kamatláb.

Bécs, július 26. (Saját tud. távirata.)
Az Osztrák Magyar Bank főtanácsa ma tartott ülésén elhatározta, hogy a kamatlábat nem változtatja meg.

Hír egy expedícióról.

Bécs, július 26. (Saját tud. táv.)
A *Matin Chauvié* nyugatafrikai kormányzónak egy táviratát közli a mely szerint valószínű, hogy a *Blanchette*-féle expedíciónak két európai tagja és egy tolmácsa még él és az adradi királynál van.

Napkeleti komédia.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 26.

Egyik távirat azt a megható tudósítást hozza, hogy a hupei alkirály a Jangce folyóba dobatta a katonák ágyuit, csak hogy a harcot lehetetlenné tegye. — A másik arról szól, hogy a boxerek harci kedve nem csillapodott, sőt a háborúnak nagy pártja van Kinában. — Majd egy újabb távirat azt jelenti, hogy az észak-amerikai Egyesült-Államok annyira óhajtják a békét, hogy talán képesek volnának harcolni érte, de ezzel szemben Pétervárról azt telegrafálják, hogy legközelebb még háromezer ember indul Kinába, az ország lelkesedik és az önkéntesek százával jelentkeznek. Szóval a Kinában dúló háborúról érkező hírek tele vannak határozatlansággal, ellenmondásokkal. — Kína hangulata, furfangos szándékai épp oly rejtelmesekek és ismeretlenek a világ előtt, mint az európai és amerikai hatalmak tervei.

zasság szerelem nélkül, — nem olyan ez a dolog, mintha eladnám magamat? Nem, ezerszer nem! Inkább leszek szegény, de szabad! Száz darabra téptem a levelet s beledobtam a szellőbe, mely jókedvűen hányt bukfencet a darabjaival. S ha találtam volna bélyeget? . . . Szívemben Isten iránt való hálával aludtam el, hogy nem volt otthon levélbélyeg.

— Lásd, — fejezte be az asszony hamiskás mosolylyal — ha igennel felelek, felesége leszek Johnsonnak, akkor az én nevemet is emlegetik annak idején abban a botrányos pörben, mely olyan nagy feltűnést keltett világ szerte. A gazdag amerikaiáról kisült, hogy három élő felesége volt, egy Now-Yorkban, egy Melbourneban, egy pedig a Fokvárosban. Én lettem volna a negyedik . . . Pár hónap múlva meghalt Károly bácsi s egész vagyonát az anyámra hagyta. Mondd csak, nem jobb volt, hogy azt a levélbélyeget az anyám ragasztotta fel?

— De igen, — szolt a férfi.

— Aztán lementünk Olaszországba s Rómában találkoztunk veled. Minket nem választott el semmi levélbélyeg.

— Nem ám, mert volt annyi eszem, hogy előszóval kértelek meg, — szolt a férfi mosolyogva.

Aztán lassan, megfontoltan, szétépte a kezében levő levelet, a papíroskára dobta s boldogan csókolta meg a feleségét.

Ezek után türelmesen meg kell várunk, míg kiszül, hová lyukad ki ez a napkeleti komédia, amelynek annyi ártatlan vér esett áldozatul s amelynek folyamán bebizonyult, hogy a kínai és európai diplomácia között csak paróka és czopf dolgában van különbség, máskülönben egyformán kinézerek.

A mai eseményekről a következő táviratok érkeztek:

Kínai alkirály a háboru ellen.

London, július 26.

A *Daily Telegraph*nak jelentik Sanghaiból tegnapi kelettel, hogy a hupei alkirály azt táviratozta Vuicsangból, hogy azokról az ágyukról, a melyek Hankanra voltak iránytva, levétette a závarzatokat és a Jangce folyóba dobatta, de attól tart, hogy 10 nap múlva nem lesz képes többé a katonákat féken tartani.

Amerika még mindig tartózkodik.

Washington, július 26.

Itt éppenséggel nem titkolják, hogy Amerika közbenjárásának kevés kilátása van sikerre, mert valószínű, hogy azoknak a hatalmaknak a beleegyezését, a melyek Pekingben kárt szenvedtek életben vagy vagyonban, nagyon nehéz lesz megszerezni. Másrészt megnehezíti a közbenjárást Európa nyilvánvaló hangulata. Ha az Egyesült-Államok kormányának nem sikerül a hatalmakat rábírnia arra, hogy engedékenyek legyenek a kínaiakkal szemben, nem fog résztvenni a további ellenségeskedésben, hanem ha majd a maga ügyeiről gondoskodott, visszavonul, de amellől értésére fogja adni a többi hatalomnak, hogy az Egyesült-Államok nem fogják tűrni, hogy érdekeit megsértse valamelyik hatalom, a mely jönnek látja az engesztelhetetlen ellenségeskedés folytatását.

Vasut- és hid- romboló boxerek.

London, július 26.

A *Times*nek jelentik Sanghaiból, hogy tegnap érkezett niucsvangi jelentés szerint az oroszok a kikötőtől keletre 17 mérföldnyire koncentrálnak, de mielőtt Haicsungon és Liau-jangon át Mukden felé vonulnának, még segédcapatokat várnak. A boxerek most már a sanhaikváni és kiaucaui uton is elpusztították a hidakat.

London, július 26.

A *Times* Tiencinből e hó 17-iki kelettel a következő táviratot kapta: A takui tengernagyok szótöbbséggel elhatározták, hogy a konku-tiencini vasut fölött való felügyeletet az oroszokra bizzák. Az angol és az amerikai tengernagy jegyzőkönyvbe vétette, hogy a kérdésnek ezzel az elintézésével nem értenek egyet.

London, július 26.

A *Daily News*nek táviratozzák Niucsvangból 16-iki kelettel, hogy Lieaujang és Mukden között, továbbá Mukden és Tieling között elpusztították a vasutat. A gőzmozdonyokat és kocsikat is összetörték.

Császári dekretum Kína helyzetéről.

London, július 26.

A *Daily Telegraph* jelenti Kantonból 24-iki kelettel: *Takszu* helyettes alkirály rendeletet tesz közzé, a mely egy császári dekretum szövegét hozza nyilvánosságra. A császári dekretum a VI. hónap 23 napján kelt és így szól:

„Tiencint elvesztettük. Pekingben nagy készülődések folynak. Békét csak úgy szereshetünk, ha előbb háborút folytatunk. Attól tartunk, hogy az alkirályok és kormányzók az idegen követek biztonsága kedvéért, a kiknek életét, a meddig csak lehet, megvédeni igyekezünk, békét akarnak kötni és elhanyagolják a védelmi intézkedéseket. Ebben az esetben a tartományok végtelen bajt hoznak reánk. A tartományoknak épen ellenkezőleg erélyesen kell siettetniök a védelemre és támadásra szol-

gáló rendszabályokat, mert különben ők felelősek a következményekért, ha habozó és hamis magatartásuk miatt terület megy veszendőbe.“

Harczi riadó.

London, július 26.

Takszu, a ki elkeseredett ellensége az idegeneknek, sürgeti a hadi készülődéseket és azt követelte, hogy az itt horgonyzó 2 francia, 1 angol és 1 amerikai ágyumaszádot visszarendeljék. A csatornán kínai ágyunaszádok veszélyeztetik a közbátorságot. Legénységük *Lau* fekete-zászlósaiból áll. Az állami hajógyáron alul még 18 ágyunaszád áll. Kanton lakosságának magatartása napról-napra ellenségesebb.

Oroszország harci kedve.

Pétervár, július 26.

Legközelebb háromezer ember indul Kinába. A katonaság lelkesedése óriási, az önkéntesek százzszámra jelentkeznek.

Belga önkéntesek Kína ellen.

Brüsszel, július 26.

A Kinába induló expedícióhoz sok önkéntes csatlakozik. Eddig háromezer frankot jegyeztek ezer önkéntes és egy golyószóró üteg fölszerelésére.

Angol tengernagyok Vei-Hai-Veiben.

London, július 26.

A *Daily Mail* jelenti Sanghából tegnapi kelettel: *Seymour* és *Gaselee* tengernagyok e hó 24-én Vei-Hai-Veibe érkeztek.

Hírek a követekről.

Bécs, július 26.

Az „Austro-Asiatische Companie“ ma Vládivosztokból egy tegnapi keletű táviratot kapott, mely szerint a pekingi hírek tele vannak határozatlansággal és ellenmondással. Ugy látszik, hogy az osztrák-magyar követség épülete még áll.

London, július 26.

A *Standard* jelenti Sanghából tegnapi kelettel: Egy csifu elökelő kínai hivatalnok e hó 19-én Sanghajban élő rokonainak levelet írt, a mely szerint a követségeken a folytonos harcok következtében már csak 300 ember van életben.

London, július 26.

A *Daily News* jelentése szerint a pekingi brit követségnek egy kínai tolmácsa megszőkött és azt beszéli, hogy mikor Pekingből elment, a követségek tagjainak nagyobb része már nem élt, az életben maradtok helyzete pedig reménytelen volt. Sir Robert Hart július 2-án meghalt.

Sándor király esküvője.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 26.

Sándor király, ha csak lehetséges, még ma megtarja esküvőjét, még pedig titokban. A király bevégzett lény elé akarja állítani az országot, a hadsereget és Milán királyt.

A hivatalos szerb sajtóiroda kommunikéje szerint a belgrádi metropolita már beleegyezett az esketésbe.

Az a hír, hogy az esküvő vasárnap lesz, mindenféle el van terjedve. Jó helyről szerzett értesülés szerint ezzel a hírrel félre akarják vezetni a közönséget, hogy elejét vegyék az esetleges rendzavarásnak vagy ennél még rosszabb dolognak.

Minden külső jel szerint ma meglepsz az esküvő. A metropolita már előkészítette összes rendjeleit. Beavatottak vállvonogatással felel-

nek minden az esküvőre vonatkozó kérdésre. De csaknem bizonyos, hogy Sándor király *ma vezeti oltárhoz Masin Dragát.*

Nikolajevics Szeptomir, volt miniszterelnök, aki most államtanácsos, tegnap jött meg Belgrádba két napi utról, Szerbia belsejéből.

— Minő az ország hangutata a kiáltvány kibocsátása óta? — kérdezte tőle egy magyar újságíró.

Nikolajevics a következőket válaszolta:

— Csak annyit mondhatok, hogy az egész ország végtelenül el van keseredve. Mikor a király eljegyzésének híre megjött a vidékre, a parasztlányok gyászuk jeléül kibontották hajukat és jajgatva futkostak a falvak utcáin.

A falvak vénei, öreg parasztok, a maguk rusztikus okoskodásával egyre hajtogatták:

— Csak nem veszi feleségül a mi királyunk az édes anyjának volt szobaleányát!

Ami engem illet: én kimondhatatlan, végtelen szerencsétlenségnek tartom ezt a házasságot, ha ugyan egyáltalán létrejön. Ez a dinasztia életének utolsóélti felvonása volna, amelyből elmaradhatatlanul folyik az, hogy az ország hagyományai megbomlanának. A fiatal király nem hívta egybe a szkupstinát, nem kérdezte meg véleményét sem, beleegyezését. Es az ország még most sem hiszi el a szörnyű valóságot. A hadsereg dul-ful. Milántól reméli az eljegyzés megsemmisítését. Ha Milán még idejekorán Szerbiába jön, nem lesz meg ez az esküvő. De ha mégis meglesz — nos, nem is tudom elképzelni, hogy mi fog akkor történni. Szerbia sok válságon, államcsinyen esett át, de egynek sem lettek oly végzetes következményei, mint ennek a házasságnak. Ha ön majd tisztelgő küldöttségeket lát a konak felé tartani, ha tömeges üdvözlőtáviratokról értesül, higgye el, csupa csinált, hivatalosan megrendelt dolog az.

Az ország úgy érez, mint én, *Az ország el van keseredve, mint én.*

Zimony, július 26.

Sándor király állítólag azért sürgeti mindenképpen az esküvő gyors megtartását, hogy *gyermeké házasságon belül szülessen meg.*

Zimony, július 26.

A király eljegyzése alkalmából több apróságot elevenítenek fel, a melyek a királynak mostani menyasszonyához való viszonyát megvilágítják. Ugy mesélik, hogy három hónappal ezelőtt Gyorgyevics akkori miniszterelnök nagy jelmezesbált adott, a melyen jelen volt Sándor király és Masinné asszony is. Nem hiányzott a szokásos konfetti-dobálás sem, amelyben a király élénken részt vett. A ifjú kizárólag a szép asszony felé hajigálta a színes papirosdarabkákat és láthatólag rossz néven vette, ha más is meghajigálta a szép Dragiczát.

Mikor a király konfetti-készlete kifogyott, lehajolt és két kezével fölmarkolt a padlóról egy csomó konfettit, a mivel aztán Dragát dobálta meg. A jelen volt diplomataák összesugtak s az eset pletyka tárgya volt még sokáig.

Sándor király öt év óta állandó benső viszonyt tart Masin Dragával. *Esténként tizenegykor szokta volt zárt és lefüggönyözött hintóban meglátogatni, bár a hölgy lakása alig van tizenöt lépésnyire a konaktól.*

Belgrád, július 25.

Sándor király ma délelőtt tizenegy órakor reggelire ment menyasszonyához. A király különben évek óta Masin Draga asszonynál szokott volt reggelizni.

A király megérkezte után nem sokára megjelent a menyasszony házában az új kormány testületileg. *A minisztereket maga Sándor király*

mutatta be menyasszonyának. A kormány nevében a miniszterelnök átadta a menyasszonynak a minisztérium jó kívánságait és biztosította a legmélyebb tiszteletéről.

Belgrád, július 26.

Előkelő belgrádi hölgyek husz tagu küldöttsége tegnap tisztelgett a királynál és arra kérte, mondjon le házassági tervéről. A király azonban hajthatatlan maradt.

Zimony, július 25.

Belgrád kalandos hírekkel van tele. Így általánosan beszélnek Sándor király szigorú rendeletéről, hogy Milánt az országba ne bocsássák be. Egy másik hír arról szól, hogy a menyasszonyt tegnap éjjel meg akarták ölni, sőt annak a verzióknak is sok hívője van, hogy az esküvőt már tegnap éjjel titokban megtartották.

Sándor királynak Gencsics leköszönt belügyminiszterrel heves összeszólalkozása volt, olyannyira, hogy a király volt miniszterét kiutaltotta szobájából.

A viszonyok elmérgesedésének azzal akarják utját állani, hogy napok óta az összes magyarországi és külföldi politikai lapokat elkobozzák, a szerb lapok pedig még mind máig semmi mást sem közöltek az eljegyzés pusztá hírének kívül.

Belgrád, július 26.

Az orosz cár üdvözlő táviratot küldött Sándor királynak eljegyzése alkalmából. A belgrádi orosz ügyvivő ma személyesen adta át a mennyasszonynak szerencsekívánatait.

SZÍNHÁZ ES IRODALOM.

A színház műsora:

Péntek: Szünet.
Szombat: Tricoche és Cacolet bohózal. Gál Gyula felleptével.

A bectelenek.

— Gál Gyula felleptével. —

Amit tegnap a műsor elrontott, azt a mai előadás fényesen helyreállította. Gál Carlojáról írni, azt méltányolni, annyit tenne, mint Athénbe baglyot vinni. Ebben a szerepben hódította meg a főváros magas igényű közönségét, evvel emelkedett fel arra a piedestálra, melyen művészete diadalát ünnepli.

A mai előadást valóságos gyönyörűséggel élvezte a nagyszámu közönség és a nagy jelenetek után felhangzott taps, méltó visszhangja volt a közönség lelkesedésének.

Gál Gyula művészete még folyton erősödik, az emberi érzelmek elementáris kitörései megrázóak és magával ragadják a nézőt; az illúzió teljes és a dráma legköre átcsap a nézőtérre. Ezt pedig csak az igazi művészet tudja elérni.

Gál mellett dicséretes alakítással büszkélkedhetik Angyal Ilka, aki szép és átgondolt játékaival nagy hatást tudott elérni. Nagy drámai erővel jellemezte De Fornarisnét, a szerencsétlen anyát Kalocsa Róza. Igen jó volt Mezey is és a kisebb szerepekben Fenyéri és Turi Mariska.

* Tricoche és Cacolet régi jó czég, melynek furfangjain versengésein jól mulat a közönség. Nyilassi lesz az első zégtárs, Gál Gyula a Cacolet. Két ilyen istenáldotta humorral és leleménnyel bíró színész maga is élvezetessé tenné a pompás bohózatot, de résztvesznek még a játékban László, Mezey, Angyal Ilka, Turcsányi Olga, Tolnainé, Szadai, Czakó, Hegyesi. Nyilassi és Gál a bohózat folyamán sokféle alak képében jelennek meg a színen,

hogy közvetítő ügynöki minőségüknek megfelelően. Ezek az átalakulások igen érdekesek és mulatságosak. A szombaton színrekerülő bohózatok a jegyek már pénteken délután megválthatók a téli pénztárnál.

* A vízmedence a színpadon: A sötét titok számára már készűl. Holnap nem lévén előadás, ólommal összeforrasztják az üvegrészeket és másnap már teleeresztik vízzel, hogy a szombati próbát kiállja. A sötét titok kedden kerül először színre. A próbák az egész személyzettel folynak a darabból, mert az énekes és a drámai személyzetnek egyformán szerepe lesz.

* Tiszai Dezső színtársulata aggódva tekint a jövő felé. Mi lesz belőle? Az igazgató halála felbontja a szerződéseket és egy egész sereg becsületes ember kenyerét veszti, ha nem segítenek a bajon. Nagy a valószínűség, hogy a boldogult igazgató özvegye, Ellinger Ilona, átveszi a direkcziót, ha Pécs városának ez ellen nincs kifogása. Ép a napokban szerződtette Szacsvey Sándort, a Magyar színház volt tagját, aki nagyon alkalmas lenne művezetőnek. Az özvegy most Luzernban van és amennyiben lehetséges, hazaszállíttatja Tiszai Dezső holttestét. A boldogult egyik legjelesebb és legbuzgóbb tagja, Vértessy Andor karvezető, mint Kézdivásárhelyről jelentik, követte volt igazgatóját. Vértessy ezelőtt a Népszínháznál működött. Igen jóhangu, muzsikális ember volt, a kit pályatársai szerettek és nagybecsültek. A kórházban halt meg.

* Follinus Aurél, a kolozsvári Nemzeti Színház volt igazgatója — mint debreczeni tudósítónk jelenti — Komjáthy János debreczeni színtársulatához szerződtett. Follinus nemcsak művezető lesz a debreczeni színházban, de mint aktív művész is részt fog venni az előadásokban. Follinus ügyes jellemző, a kinek szerződtetésével sokat nyert a debreczeni színház.

* Az oratórium-egylet holnap, pénteken este 8 órakor összejövetelt tart.

Örökségül hagyott adósság.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 26.

Bécsi kereskedői körökben ez idő szerint érdekes esetről beszélnek, melynek középontját egy kereskedő képezi, a ki halálos ágyán úgy intézkedett, hogy örökösei fizessék meg az adósságait, melyeket negyven év előtt csinált és a melyeknek ő csak nagyon kis részét fizette ki.

Ennek a Freytag és Balzac-féle regény alaknak a históriája mindenütt élénkül érdekldést keltett, a hol csak értesültek róla.

Tudósítónk a következőket jelenti az esetről: Innsbruckban elhunyt Mages Ferencz, a nussdorfi ecet- és spiritusz gyár egykori tulajdonosa. Kevéssel halála előtt arra kérte a halálos ágya köré gyűlteket, hogy vegyék tudomásul e komoly perczben azt a kijelentést, mely szívet nehéz óráiban mindig foglalkoztatta és a mely lelkére ólomsúlyként nehezedett.

Ő és Károly nevű fivére — beszélt a hagymázos lázban fetregő öreg — gyárat alapítottak Nussdorfbán, mely azonban nagyon rosszul ment. Szorgalmuk és igyekezetük nem hárihatta el a bukást.

Ezen közben sikerült nekik hitelezőjükkal kiegyezniök. A kiegyezés után a két testvér elhagyta Bécsét. Helyzetük akkor nagyon valóságos volt. Mages Ferencz Tirolba ment, hogy ott új pályát kezdjen. Sok küzdés és még több nélkülözés után kitartását mégis siker koronázta. Tekintélyes vagyona tett szert és utolsó becsületbeli kötelességének tartja, hogy hitelezőinek, kiket negyven év előtt nem elégitett ki teljesen, most megfizessen.

E szavak után az öreg visszahanyatlott párnáira és ajkán boldog mosolylyal tért meg az igazak honába.

Egyről azonban megfélekedezett a becsületes öreg. *Hitelezőinek névsorát és tartozásainak összegét nem találják sehol* az iratok között. Sokan hitelezői közül, már megelőzték Magest a halálban, így az örökösöket kell felkutatni.

Az elhunyt ügyvédje, aki e nehéz munkálatot végzi, kérdést intézett a napokban egy nagyobb bécsi céghez, melyről tudta, hogy az adósok között szerepel. A cég tulajdonosa azonban azt felelte, hogy az ügyre már nem emlékszenek és a könyvek arról az időkről rég ott penészednek a pincze mélyében.

Az elhunyt könyveit most szorgosan átkutatják, s így talán az örökösök kifizethetik a sok régi adósságot.

A kassa-oderbergi vasut sikkasztója Budapesten.

— Hol bujkál Berkes Dezső? —

Arad, július 26.

Nagy feltűnést keltett ez év márczius havában, a mikor a kassa-oderbergi vasúttársaság igazgatósága család miatt feljelentést tett a rendőrségnél két főtisztviselője ellen, kik évek hosszú sora óta egy szállító cég alkalmazottjával összejátszva a vasúttársaságot kétszáz ezer korona összegig károsították meg.

Szőnyi Rikárd, a kassa-oderbergi vasut visszatérítési ügyosztályának főnöke és Berkes Dezső főellenőr furfangos módon követték el a csalást, melyre egy névtelen levél hívta fel a vasut igazgatóságának figyelmét. A megejtett nyomozás kiderítette, hogy a két tisztviselő a Pollák Károly és társa szállító cég Walter Samu nevű alkalmazottjával egyetértve a cég által benyújtott visszatérítési kérvények összegét meghamisítják, az összegeket saját hatáskörükön belül kiutalják, s i után az ellenőrzési procedurán olyan leleményes körül tekintéssel segítik át, hogy a hamisítás nem tűnhet fel. A feljelentés egyúttal arra is figyelmeztette az igazgatóságot, hogy a visszaéléseket ilyen módon már tíz év óta üzik.

Az igazgatóság azonnal szigorú vizsgálatot indított, melynek alapján Szőnyi Rikárdot és Berkes Dezsőt állásaiktól felfüggesztette. Ekkor csak huszonkétezer forintnyi hiányt konstataáltak. A felfüggesztett két tisztviselő első kihallgatása alkalmával Berkes a hiány pótlására tízezer forintot fizetett le. A vizsgálat további folyamán azonban több mint száz ezer forintnyi hiányt találtak, minek következtében az igazgatóság elhatározta a följelentést, melynek alapján Szőnyit újpesti házában letartóztatták. Berkes nem lehetett tartóztatni, mert időközben megszökött a fővárosból s a rendőrség országsszerte körözteti. A két tisztviselő összes ingó és ingatlan vagyonára elrendelték a zárlatot.

A két sikkasztó évek óta pazar életmódot folytatott. Szőnyi újpesti házában nagy fényűzéssel rendezkedett be, s annyira imponált az újpestieknek, hogy a városi képviselőtestületbe is beválasztották. Berkes is urí módon élt; általában Keszthelyen nyaralt egy pompás balatonparti villában, elegáns fogatot tartott. Berkes mindig azt állította, hogy őt fivére támogatja, kinek Verpelét hevesmegyei községben dusan felszerelt gazdasága van. A mikor aztán a dolog kipattant, s a vasúttársaság a két család vagyoni viszonyait nyomoztatta, kiderült, hogy a hevesmegyei birtok csak névleg a Bergl Józsefé, a Berkes fivéréé, tényleg azonban Berkesnek tulajdonát képezi. A vasúttársaság erre haladéktalanul zárlat alá vette a gazdaságot.

Bergl a végrehajtás ellen felfolyamodással élt, azonban elutasított.

A kassa-oderbergi vasúttársaságot ez ügyben *Órley Kálmán dr.* budapesti ügyvéd képviseli. A vizsgálatot *Benke Ferencz* vizsgálóbíró vezeti.

Érdekesnek tartjuk megemlíteni, hogy az országosan körözött Berkes Dezsőt több tisztviselő társa a fővárosban látta. Talán helye volna nemcsak országosan, hanem fővárosszerte is köröztetni; akkor talán a rendőrség is megtalálná.

A megőrült bonne regénye.

(Mindenáron a halálba.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 26.

Nagy riadalom volt ma délután Budapesten, *Benedek* kegyeskereskedőnek Baross-utcai lakásán. A gyermekek mellett alkalmazott bonne mindenáron meg akart halni s a házbeliék alig bírták megakadályozni öngyilkossági kísérletét.

Az életunt bonne, *Simon Mari*, egy héttel ezelőtt került *Benedek* kegyeskereskedőhöz, a hová a *szürke nénék zárdájából* ajánlották. Főnökének családja már első látásra megkedvelte a csinos és szelíd megjelenésű leányt, a kit azonnal alkalmaztak. A lefolyt hét alatt a bonne mind rokonszenvesebb lett a család szemében. Csakhamar észrevették széleskörű műveltségét s a gyermekekkel való nyájas és tapintatos bánásmódot. Kivált pedig kifogástalan magaviseletéért szerették, a melyet kezdettől fogva tanusított.

Tegnap óta azonban változás állott be a bonne magaviseletén. A leány, aki soha férfira nem emelte tekintetét, vőlegényéről és — *gyermekéről* kezdett beszélni, majd sirt és fogadkozott, hogy minél előbb meg fog halni. *Benedek* családját kinosan érintette ez a váratlan fordulat s nem tudták, mit tegyenek meglepetésekben. Azt hitték, hogy pillanatnyi idegességi rohsma van a szerencsétlen leánynak, s nyugalmat ajánlottak neki. A leány csakugyan visszavonult s mikor a család házi orvosa megjelent, már semmi baja nem volt. Csak zugást és tompa fájdalmat érzett a fejében s az orvos tanácsára se tegnap, se ma nem foglalkozott a gyermekekkel.

Ma délután, mikor a szobaleány benyitott a bonne szobájába, éppen az első öngyilkossági kísérleten érte. A bonne lugköldatos poharat emelt ajkaihoz, de a szobaleány, aki tudott a tegnapi történetekről, odafutott és elkapta a poharat, amelynek zavaros tartalma gyanus színben tünt fel előtte. Észre is vette csakhamar, hogy lugköldat van benne. Ekkor azonban a bonne kirohant a szobából a folyosóra, ahonnan az udvarra akarta vetni magát. A szobaleány utána futott s éppen a korlátnál fogta meg a ruháját, mikor a bonne ugrásra készült. *Simon Mari* erre kétségbeesetten kiáltozni kezdett és dulakodott a szobaleánnyal, aki rövid küzdelem után annyira kimerült, hogy nem bírta tovább az öngyilkost visszatartani. Szerencsére azalatt odaértek a lármára összecsendült házbeliék és megakadályozták az öngyilkos tervét, de eközben nem egy ütőket kaptak a bonnetól, a ki öklével csapdosott a hozzá közelítők felé.

Benedekék látták, hogy a leányt ezek után már nem ápolhatják otthon. Mentőkért telefonáltak, a kik meg is érkeztek s elvitték a megtévelyült bonnet a Szent János-kórház megfigyelő osztályába.

Simon Mari, az életunt leány előkelő családból származik; élettörténete pedig szomo-

ruan érdekes regény. *Simon Rudolf* pozsonyi tüzértiszt leánya s az Orsolyaszüzek zárdájában nevelkedett. Onnan járt a tanítóképző intézetbe, a hol oklevelet nyert és hazakerült.

Ekkor *K. J. dr.* honvédfőorvos menyasszonya lett. A főorvos azonban rutul megcsalta a leányt, azután elhagyta. *Simon Mari* bánatában visszament az Orsolyaszüzek zárdájába tanítónőnek, de onnan nemsokára távoznia kellett, mert állapotát nem lehetett titkolni. Hazament s egy fiugyermeke született, a ki meghalt. Ezután eltávozott Pozsonyból s egy nagybecskereki családhoz ment nevelőnőnek. Ott azonban valahogy megtudták a leány multját és elbocsájtották.

Simon Mari ismét az Orsolyaszüzekhez fordult. Ott nem kapott helyet, hanem *Benedek* budapesti kegyeskereskedő családjához ajánlották, a hol fölvevették s a hol ma, egy heti tartózkodása után olyan szomorú fordulat állott be regényes élettörténetében.

SPORT.

+ Az arad-hegyvidéki turista-egyesület vasárnap f. hó 29 én kirándulást rendez a József-és Solymos völgybe. Indulás reggel 1/7 órakor a vasuti állomástól Pankotáig vasuton, innen Cassojáig kocsin. Cassojától Radnáig gyalog, Radnától Aradig vasuton. Érkezés Aradra este 9 órakor. Távolságok: vasuton 75 km., kocsin 14 km., gyalog 17 km. Egy napi élelem hazulról viendő. Jelentkezhetni szombaton déli 12 óráig *Kádas Antal* vasuti titkárnál Arad (Csanádi vasutak palotája II. em.) Az A. H. T. E. elnöksége.

+ Az aradi atlétikai klub 27-én, pénteken este 9 órakor választmányi ülést tart a Központi-kávéház külön helyiségében.

A házmesterleány karrierje.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 26.

Arra már volt eset akárhány, hogy egy-egy házmesterleányból színésznő, vagy ballarina lett. Sőt híres művésznők is kerültek belőlük, akik idővel a hamis ékszereket valódi, igaz gyöngyökkel és gyémántokkal cserélték fel, aztán nagy lábon éltek, grófok és bárók heverték lábaiknál. Az is megtörtént már — Párisban, hogy nagy művészi karriér után még előkelő házasságra is szert tettek. Hanem ami most a budapesti Józsefváros házmestereit leírhatatlan izgatottságba hozza, ilyen esetről nem igen mesél a krónika.

A Práter-utczában a *Steiner Fülöp* házmester leányát, aki olyan szegény még emellett, mint a templom egere, most vasárnap *nőül veszi dr. K. A. ügyvéd*, egyike a Józsefváros legkeresettebb fiskálisainak.

Ez a házasság valóságos regény.

K. dr., amikor még az atyja nevét viselte, szegény kis diák volt, aki lezkeorákból tartotta fenn magát. A *Steiner* házmester rakoncátlan fiát is tanította, amiért lakást, reggelit és mosást kapott. Ez időtől datálódik az az igaz szerelem, amely most valószínűleg boldog házassággal végződik.

A házmesternek ugyanis volt egy igen szép kis leánya, akit a deák ur szintén tanítgatott egyre-másra. A szép *Annuska* egy-két év mulva olyan művelt leány hírébe jutott, hogy a házmesterleányok nem is igen barátkoztak vele, mert nem értették meg egymást.

A tanulóévek teltek, egyre teltek, amíg végre *K. dr.* megszerezte a diplomát. — *Steiner Annuska* ez idő alatt gyönyörűes szőke hajadonná fejlődött. Valóságos feslő rózsabimbó. A fiatalok már ekkor régen örök szerelmet esküdtek egymásnak, de mégsem lehettek egymáséi. A diploma már meg volt, de

kereset, jövedelem még sehol sem. E nélkül pedig mit ér a legigazabb szerelem is.

K. dr. ügyvédi irodát nyitott és páratlan szorgalma és ambíciója s talán némileg egy véletlen szerencse folytán is, rövid három év alatt olyan jeles fiskális lett, hogy most már komolyan gondolhat a házasságra. — Valóban kaphatna szép leányt is, gazdagot is, előkelőt is, de K. dr. kivételes ember, hü maradt egykori ideáljához, még ha az csak házmesterleány is.

El sem képzelhető, minő óriási szenzációt keltett az a hír, hogy a doktor csakugyan megkérte a Steiner házmester leányát. Még a háziur leánya is irigykedett, a szomszéd házmester és susterleányokról nem is szólva.

Vasárnap lesz az esküvő egész csendben, aztán nászutra megy a fiatal pár Erdélybe: az ügyvéd szüleihez.

Barabás Béla dr. és Eötvös Bálint életveszélyben.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 26.

A gyomai kerület országgyűlési képviselője Barabás Béla dr. és Eötvös Bálint dr. budapesti ügyvéd, Eötvös Károly országgyűlési képviselő fia, csak a véletlen szerencsének köszönhetik, hogy a Balaton háborgásának áldozataivá nem lettek.

Barabás a nyári meleg elől a Balaton mellé menekült, ahol feleségével együtt a dulce far niente adta át magát. Ugyancsak ott nyaral Eötvös Bálint szép feleségével. A két család együttesen élvezi a Balaton partjának üde levegőjét és a tó habjának hűs locsogását.

Eötvös a sportnak is nagy kedvelője lévén, saját yachtot tart és azon kisebb nagyobb kirándulásokat szokott tenni a Balatonon. Egy ily kirándulást terveztek a napokban. Az idő erre a vállalkozásra rendkívül kedvezőnek mutatkozott. Az égen apró kis báránnyelűk uszáltak és kellemes szellőcske lengedezett a víz felett.

A társaság csak hat személyből állott: a két férj, két feleség és két matröz. Kellemes hangulatban szálltak fel a yachtra, kevés várta daga a vitorla és vigan siklik a tavon befelé a könnyű kis jármű.

A társaság gyönyörködött a szép vidékben, Tihany remek fekvésében és kellemes szórakozás közben észre sem vették, hogy hirtelen erősebb lesz a szél és a yacht nyilsebességgel repül a szél irányában.

A kormányos figyelmeztette a társaságot, hogy kapaszkodjanak a kötelekbe, mert a szél előtte gyanusnak látszik, ismeri jól a Balaton szokását, hirtelen keletkezik azon az orkán.

Es csakugyan a hullámok csapkodtak, tajtékzottak, a kis jármű nyugtalanul ingott, amint a hullám felkapta, majd leeresztette. A hölgyek szívszorogva várták a habok lecsen desülését.

Barabás még erre sem vesztette el ismert humorát, mert a legnagyobb bajban szemrehányólag így szólt Eötvöshöz:

— Komám, miért nem csináltattál a yachtodra *vészkiárót*?

Az erőltetett humor azonban csakhamar eltűnt, mert a vihar folyton fokozódott, a hullámok átcaptak a fedélzetre és a társaságot majdnem lemosta onnét.

A kormányos emberfeletti erővel küzdött a veszedelemmel. A yachttal mint lapdával játszott a vihar, majd felbukott, majd oldalára dőlt és a mérges víz teljesen elöntötte a fedélzetet.

Az egyik matröz mentő gyűrűvel látta el és szakadozott szavakkal intette a kirándulókat, hogy vigyázzanak, de a következő percében a hullámok lesodorták a yachtról.

A hölgyek bámulatossággal istennek ajánlották lelküket és görcsösen kapaszkodva a kötelekbe, férjükkal együtt várták a megsemmisülés bizonyosságát.

A kormányos hiába iparkodott a part felé, sem erejének, sem akaratának nem volt többé ura.

E szörnyű helyzetben hirtelen eláit az orkán, a hullámok két órai féktelenség után kezdtek lecsendesedni és a matrözök bátorító hangon a veszély elmúltát jelezték. A szél megfordult, a hajót a part felé terelte és most már kitört a társaságon a tengeri betegség minden kellemetlenségével.

Majdnem három órán át tartó haláltusa után elérték Tihany mellett a partot. A végzetes kirándulás sokáig fog a társaság emlékezetében élni. Barabás Béla pedig azt tartja, hogy hullámzó Balaton tetéjén hadd csolnakkázzon csak a halászlegény, de ő nem kér többet belőle.

Neuman Ede meghalt.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 26.

Az Ischl fürdő melletti *Kaltenbach*-ból ma délben az a hír érkezett Aradra, hogy ott Neuman Ede nagygyáros, a Neuman Testvérek aradi cég vezető beltagja és főnöke, *szélhűdésben hirtelen elhunyt*.

A halálhírt Neuman Adolf, a bécsi üzlet főnöke, kivel a megboldogult együtt tartózkodott Kaltenbachban, táviratozta meg a családnak. A gyászbeszéd híre rögtön elterjedt a városban, a hol arról egész nap folyamán sokat beszéltek.

Az elhunyt szombaton, a hó 21-én utazott el családja rábeszélésére Kaltenbachba teljes egészségben, hogy ott felüdüljön. A hirtelen halál ma reggel 8 órakor érte a Zichy-pavillonban elköltött reggeli után. A távirat csak annyit jelez, hogy a 70 éves öreg ur szélhűdésben hunyt el, de hogy agy- vagy szívszélhűdés érte-e, arról nem tesz említést.

Neuman Ede volt megalapítója, lelke a cégnek. Még a sz. badságharc előtt, mint egyszerű szeszfőző jött Aradra, hol évek folyamán a város leggazdagabb embere és többszörös milliomos lett. Működését a *Leopold*-féle, akkor még igen kis szeszgyárban kezdte meg 50 frt havi fizetéssel. Nagy munkaerejének, szívósságának, egyenest a cél felé való törekvésének köszönhető, hogy fivéreit s unokatestvéreit társul véve maga mellé, megalapította a Neuman Testvérek céget s Magyarországon legelső, legvirágzóbb vállalatai közé emelte az általa teremtett nagy iparvállalatokat, a szeszgyárat és a malmot.

Kitűnő emberismerő volt a boldogult s ez ismeretéből csak ritkán csalódott meg. Legérzékenyebben akkor, mikor az *Aradi Kereskedelmi és Iparbank* a sikkasztások miatt csődbe került. Ennél az intézetnél az igazgatók közt foglalt helyet; a *Bettelheim* Vilmosban és ennek büntársáiban való csalódása kerek egy negyed millió forintjába került.

Neuman Edében a magyar ipar egy cél-tudatos, törekvő embert vesztett el, a ki munkájának élt és csak munkájában találta örömét. A munka, — ez volt az ő eleme, a melyben jól érezte magát. Erős kézzel, vas marokkal vezette, a mihez nyult s energiáját, hatalmas egyéniségét lépten követte a kívánt siker. A

magyar ipar büszke lehetett erre az éles eszű, nagymunkájú emberre.

Neuman Ede elnöke volt a Vidéki Malomiparosok Országos Szövetségének. Tavaly ő indított országos mozgalmat a szeszkontingens felosztása ügyében is. Igazgatója volt az Arad-megyei Takarékpénztárnak, mely fellendülését az ő hathatós szellemi és anyagi támogatásának köszönhető; cenzora az osztrák-magyar banknak s virilis tagja Aradváros törvényhatósági bizottságának, melynek ülésén, főleg a pénzügyi bizottságban, sokszor felszólt. Nem a jobb szónokok közé tartozott ugyan, de tudott talpraesetten, reálisan érvelni, főleg, ha őt érdeklő szakkérdésekről volt szó.

Neuman Ede szerette a vidám társaságokat, főleg a hölgyek körében érezte magát jól, de nem nősült meg, aglegény maradt élete végéig. Testvérei: Neuman Dániel és Adolf, ki a bécsi céget vezeti, továbbá unokaöccségei: Samu és ifj. Neuman Adolf képezik a céget, melyből Samu évekként előbb kilépett és Bécsbe költözött. Mint általában hiriik, Neuman Samu most a cégbe visszatér. Ő van kijelölve arra, hogy Neuman Dániellel és ifj. Neuman Adolffal az üzletet tovább vezesse.

A megboldogult körülbelül nyolcz év előtt végrendekezett, de nem bizonyos, nem csinált-e azóta újabb testamentumot. A Neuman Testvérek cég összvagyonát *husz millió koronán felül becsülik*, ennek *tizenöt-huszonegyed része az elhunytat illeti*.

A gyászhir vétele után a két Neuman palotára, a gyárra és a megyei takarékpénztár homlokzatára fekete lobogókat tűztek ki.

Az elhunyt gyárost haza fogják szállíttatni Aradra; a család e tekintetben már intézkedéseit megtette. Temetése vasárnap, vagy hétfőn lesz.

HIREK.

— **Tisza Kálmán házassági jubileuma.** Kedves és patriarchális ünnepély színhelye volt — mint nagyszőlontai tudósítónk írja — a geszti kastély. Nevezetes évforduló alkalmából lakomáztak ugyanis vasárnap a *Tisza*-család híres ősi fészkeben. Ezen a napon volt negyvenedik évfordulója annak az örvendetes eseménynek, hogy az ifju és a daliás Tisza Kálmán örök hűséget eskedett bájos arájának, gróf *Degenfeld* Ilonának. A boldog házasság évfordulóját szűk családi körben ünnepelték ugyan, de igen kedves hangulatban. A lakoma idején a debreczeni *Magyar*i banda játszotta a szebbnél-szebb magyar nótákat, a melyeket Tisza Kálmán huzatott. És felragyogott mellette a jó kedve, boldogsága, csak úgy, mint negyven év előtt...

— **A szász királyné balesete.** Drezdából táviratozzák, hogy a *szász királynét* tegnap baleset érte. Az agg uralkodóné ugyanis tegnap délután a Strehlen-villában való rövid tartózkodása alatt elcsuszott a lépcsőn s feje hátsó részén könnyebb zuzódást szenvedett; a királynénak néhány napi nyugalomra van szüksége, de sebe semminemű aggodalomra sem ad okot. A királyné az éjszakát jól töltötte, sebláz nem állott be.

— **Krivány János sikkasztása.** *Dálnoki* Nagy Lajos dr. alispán évnegyedes jelentésében, a melyet hétfőn terjeszt Aradmegye törvényhatósága elé, ismét foglalkozik *Krivány* János sikkasztásaival. Ezeket mondja az alispán:

Az 1898. évi mérleg a gyámpénztári tisztség által időközben összeállítva és bemutatva lett. E szerint 1898. év végével a fedezeti hiány 185997 forint 44 krajczárt tesz ki. Miután azonban a *Krivány* sikkasztására

nyert pénzből vásárolt több érték vagy bírói letétben maradt, vagy más okból még 1898. évben a gyámpénztárba bevételvezve nem lett s miután továbbá ezenkívül is több érték papír, mely a hiány fedezetére szolgál, a kir. járásbíróság által a vármegyének illetve a vármegyei gyámpénztárnak kiadva nem lett, ennél fogva ezen hiány összeg véglegesnek nem tekintendő, és 1899., de még inkább az 1900. évi mérleg elkészítésével jelentékenyen apadni fog.

A gyámpénztári tisztség ez okból azon véleményt terjesztette elő, hogy az 1898. évi mérleg csakis a most munkában levő 1899. évi mérleggel együtt bíráltassék el, a mi tényleg helyén való, miért is halasztás ki eszközölése és a két mérleg együttes fölterjesztése iránt a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszteriumhoz előterjesztés tétel. Megjegyezni bátorkodom, hogy a hiány részbeni fedezetére *Krivány* János bírói zár alatt levő vagyona és a menyiben a bíróság által elmarasztaltatnának a vagyoniilag felelőssé tett *Schwéger* főszámvevő és *Barb* gyámpénztári ellenőrnek szintén bírói zárlat alatti vagyona fog szolgálni.

— **Anna napja.** A kalendárium egyik legnépszerűbb, legkedveltebb neve az *Anna*, melyet széles Magyarországon ugyancsak sok viruló leánya és asszonyka visel. És pedig mindenféle alakban és változatban, mint Annuska, Annácska, Anikó, Nina, Nanini, Ninuska, Nani, akik ma mind boldog izgatottsággal gondolnak arra: miféle ajándékkal lepik meg őket a véd-szentjök ünnepén. A katolikus egyházban is nagy becsületben tartják e nevet, melyet Mária édes anyja viselt. Aradon is nagy örömnappjuk volt ma az Annáknak, akiket zeneszóval, virággal köszöntenek a szép nyári ünnepen. Anna napjának egyik kedves hagyománya a bál is, amelynek csengő, vidám muzsikája ez országban sok felé megszöndül. És az Annák örömében akkor a bálterem fényében a Mariskák, Irének, Gizikék, Sárnikák és más nevek viselői is osztoznak.

— **A nyári színház költsége.** Megirtuk, hogy a mérnöki hivatal azt javasolta a tanácsnak, hogy a nyári színház tetejét, a rajta levő kátrányos papír tetejébe, még egy réteg ilyen fedő-anyaggal vonassa be. Ez azonban 1600 frt költséget jelentene s így a tanács tudatta a dolgot a számvevői hivattal, felszólítva azt, hogy tegyen jelentést, ha a színház költségeiben a fedélre szükséges megtakarítást konstatálna. A számvevőség adatai szerint szó sincs megtakarításról, hanem annál inkább tulkiadásról: a színház építésére megszabott 35.000 frt., a legújabb adatok szerint, immár 47.000 forintra emelkedett.

— **Az aradi kir. közjegyzői kamara közhírére teszi,** hogy Mészöly Gerzson kőrösbányai kir. közjegyző e hó 19-én meghalván, az állás betöltéséig, a közjegyzői teendők ellátására dr. ifj. *Demkó* Pál dévai kir. közjegyző helyettesül hivatalból rendeltetett ki.

— **Schossberger rendbehozza ügyeit.** Az az üzlet, a melyet *Schossberger* Ferdinánd, a cég mai egyedüli tulajdonosa kötött, valószínűleg rendbe fogja hozni a cég ügyeit. A cég a Magyar Hitelszövetkezettel kötött értékpapír üzletet, a melyhez az Osztrák Hitelszövetkezet is hozzájárult. Az ügyek végleges rendezése azonban későbbre maradt.

— **Megüresedett segédlelkészi állás.** *Beör* Kálmán ev. ref. segédlelkész a *kisperegi* egyházhhoz helyettes lelkésszé történt kineveztetése folytán az aradi állásáról lemondott. A lemondást az egyháztanács tegnap tartott ülésén tudomásul vette. Ez alkalommal az állás meghívás útján lesz betöltve. Az egyháztanács *Uray* Sándor képesített segédlelkészt fogja meghívni.

— **A nagyváradi huszárok ünnepe.** Ma ünnepelte a nagyváradi *Vilmos*-huszárezred a *voltai*

győzelem ötvenedik évfordulóját. Reggel kezdődött az ünnepély a gyakorlótéren, a hol tábori mise volt. A misén megjelent Nagyváradi város képviselője és azonkívül számos előkelő polgár. Mise után *Andrássy* Péter tábori lelkész hazafias érzelmektől áthatott beszédet tartott, a melyben Szent Istvánt, Hunyadi Jánost, Szavojai Jenőt és Radetzkyt hozta föl a huszároknak a katonai bátorság mintaképe gyanánt. A lelkész nagy tetszéssel fogadott szavai után *Leonardi* báró ezredes a király és haza iránt való hűségre buzdította a katonákat. Délben diszebéd volt, a melyen *Schlauch* Lőrincz, Nagyváradi bíboros püspöke is megjelent és lendületes szavakkal éltette a Vilmos ezredet.

— **Sok a büntett.** Aradmegyében sok, miről az alispán évnegyedes jelentésének ez a részlete tesz tanúságot: A közrendészetet illetően jelenthetem, hogy sem a személy, sem a vagyonbiztonság — bár összehasonlítást téve az előző évnegyed közbiztonsági adataival, a bűnesetek száma némi kevesebbet mutat, — kielégítőnek nem mondható. Ez áll különösen a személybiztonságra vonatkozólag, melynek megtámadtatása öt gyilkossággal és egy könnyű testiértés kivételével, a többi esetekben mindannyiszor súlyos testiértéssel járt. A vagyonbiztonság megtámadtatásának számadatai már jelentékenyebb kevesebbet tüntetnek fel s ezeknek is legnagyobb része kisebb lopásokból áll. Ezen kedvező alakulat azonban természetszerű következménye a jelen negyed mezőgazdasági munkáinak, melyek az alsóbb néposztálynak állandó és nagyobb keresetet nyújtottak.

— **A nyugdíjtan vasutasok.** A kereskedelmi miniszter elrendelte, hogy a nyugdíjra vagy más egyéb ellátásra igényel nem bíró végleges minőségű m. kir. államvasuti alkalmazottak arra az esetre, ha 60-ik életévük meghaladása miatt mondanak föl nekik, egy évi fizetésüket kapják végkielégítésül, ha hivatalnokok és félévi fizetésüket, ha szolgák.

— **Az árvaszék bajai.** Az aradmegyei árvaszék bajait az alispán évnegyedes jelentésében a következőképp jellemzi: A kiadóban visszaesés észlelhető. Ennek indoka, hogy *Pálffy* Ferencz árvaszéki irnok nyugdíjaztatása, *Bora* György árvaszéki iktató pedig betegsége folytán az egész évnegyedben nem működtek, helyükbe pedig munkaerő fölfogadása engedélyezve nem lett, úgy, hogy a főispán ur ő méltósága által az árvaszék megvizsgálása alkalmából *többrendbeli észrevétel* tétel, ezen észrevételek elhárítása pedig egy, különösen a sürgetési napló rendszeres vezetése és az ügyrendnek a kiadóra vonatkozó pontos betartása két egyéni igényel és ezen két egyén, miután a meglévő személyzetből lett a jelzett teendők elvégzésére kirendelve, rendes irodai teendőitől elvonatott. A hátralék földolgozása és a hiányzó erők pótlása végett egyelőre egy-egy hónapra négy, két hónapra pedig két napdíjas lett folyó hó 15-től fölfogadva. Az árvaszék közegei közül a köz-ségi-előjárók az árvaszék felhívásainak egy-egy szórványos esetet kivéve, elég pontosan felelnek meg.

— **Zálogházak sztrájkja.** A *kassai* zálogház-tulajdonosok a kereskedelmi miniszternek a kamatláb leszállítására és a visszaélések korlátozására vonatkozó rendeletét oly zokon vették, hogy — mint tudósítónk onnan írja — *elhatározták üzletük felosztását.* Zálogkölcson már hosszabb idő óta nem adnak, a kiváltképpen tárgyakat pedig lejáratkor elárverezik. A város úgy akar a dolgon segíteni, hogy egy városi zálogintézetet állít föl, vagy pedig az ottani *pénzüntézetekre* bizza a kérdés megoldását.

— **Lemondó főjegyző.** Megirtuk már, hogy *Rácz* Mihály Nagyváradi város főjegyzője válni óhajt állásától. Ez a lemondás, mint lapunknak jelentik, most már végleges határozat. A népszerű főjegyző az augusztus 9-iki városi közgyűlés elé fogja terjeszteni lemondó levelét. Ha *Rácz* Mihályt addig nem sikerül maradásra bír-

ni, úgy kiírják a pályázatot Nagyváradi város főnöktáriusi állására.

— **Milliomosok hullámsirja.** Amerikában, a szenzációk hazájában is megdöbbentő szenzációnak válik be az a nagy yacht-szerencsétlenség, melynek két millomos-család *nyolcz tagja esett áldozatul.* New-Yorkból így adnak hírt a nagy katasztrófáról: Két amerikai nábob, *Corrigan* James és John a családjukkal egy yacht-kirándulásra indultak az Erie-tavon. Mikor egy hét múlva hazatértek, vagy ötven mérföldnyire Clevelandtól, hatalmas vihar támadt rájuk. A szélvész felfordította a yachtot, mely csakhamar elmerült a hullámokba. Két, a közelben levő halászbárka a hajótöröttek segítségére sietett, de már csak a legénységet és a két fivér közül *Corrigan* Jamest tudta megmenteni. Az utóbbinak feleség t elnyelték a hullámok és mikor tizenhét éves leánya ezt látta, magától ugrott a vízbe s ugyancsak odaveszett. Hasonlóképpen halálát lelte *Corrigan* második lánya is, kit egy matróz meg akart megmenteni, de a leány minden áron követni akarta édesanyját a hullámsirba. A másik *Corrigan* neje és két leánya, valamint két éves unokája is áldozatai lettek a viharoknak, mert a hajószobából, ahova az időjárás elől menekültek, nem lehetett őket idejekorán kihozni.

— **Az ismeretlen öngyilkos.** Azt az embert, ki tegnapelőtt a kiserdőben mellbe lőtte magát, felismerték. *Kiszela* Károlynak hívják 48 éves, fenlaki takács. A községbe való értesült az újságból, hogy Aradon egy ismeretlen öngyilkosra akadtak, s miután tudta, hogy *Kiszela* eltűnt, elmondta a dolgot a takács feleségének. Ez bejött Aradra és felismerte a halottban a férjét. A holttestet, melyet már előbb lefotografáltak, ma helyezték sirba.

— **A nyugdíj-bizottság ülése.** *Aradváros* nyugdíj bizottsága holnap, pénteken délelőtt fél 11 órakor ülést tart a városházán.

— **Felfüggesztett jegyző.** *Székely* Antal *dombiratosi* községi jegyzőt, ki ellen súlyos vádlakat noztak fel több feljelentésben, *Spilka* Antal kovácházi főszolgabíró állásától felfüggesztette és helyettesítéséről gondoskodott.

— **Halál a kaszinóban.** *Madarassy* Dezső, a kassai királyi tábla bírája tegnap hivatalból jövet a kaszinóba ment, hogy a megszokott kártya-partit eljátsza. Java játék közben történt, hogy *Madarassy*nak kellett volna kijátszania, de az öreg ur a rendesnél tovább váratta pártneveit. Mikor ezek kérdőleg ránéztek, látják, hogy *Madarassy* arcza egyszerre színét váltja és viaszszárga lesz. Annyit tudott még csak mondani, hogy rosszul érzi magát és menten lefordult a székről. Szívszélhűdés érte s pár pillanat múlva barátja karjaiban meghalt. A gyászhir városszerte nagy részvétet keltett, mert *Madarassy* Kassa társadalmának kedvelt tagja volt. Holttestét Budapestre szállították.

— **Elfűnt magánzó.** *Hernhut* Rudolf 70 éves budapesti magánzó a napokban eltűnt vácziköri lakásáról. Azzal távozott hazulról, hogy sétálni megy, s azóta nyoma veszett. Az öreg ur középtermű, jól táplált, arcza kerek, haja rövidre nyírott, ősz, szemei szürkék magyarul, németül beszél. Hozzátartozói attól félnek, hogy valami baj érte. A rendőrség minbenfelé keresi.

— **A király, királyné és udvarhölgy.** Londonban a legszigorubb titoktartás pecsétje alatt egy gyenge kis feltékenységi drámát rebesgetnek, mely a portugál királyi udvarban nemrég lejátszódtott. A fiatal királyné, *Amália*, állítólag bizalmas együtt-létben találta feleséges urát egy udvarhölgygyel. Az esetet természetesen el akarták tussolni, de egy szemfüles riporter meghallotta a hírt s meginterviewolt Londonban egy jól értesült személyiséget, hogy bővebb részleteket tudjon meg. Az interview szerint a királyné már régebben tudott arról a nem egészen tiszta barátságról, a mely a királyt, férjét s a szóban forgó udvarhölgyet egymáshoz fűzi. hogy bizonyos legyen a dolgában, ahhoz a régi és

kipróbált módszerhez fordult, hogy látszólag elutazott Lisszabonból, hirtelen visszatért s így lepte meg a bűnösöket a bizalmas együttlétben. A felfedezés után az udvarhölgy elvonult a láthatárról, Párisba utazott s a királyi hitvestársak duzzognak egymásra.

— **Vilmos császár a törököknek.** Berlinből jelentik, hogy az a momentuális kut, melyet Vilmos német császár a törökök fővárosának adományozott már elkészült. A kut átmérője 7 és fél méter. A kut kupolája nyolc oszlopon nyugszik. A kupola belsejében padok vannak elhelyezve, melyek pihenőkül szolgálnak. A munkálatokat berlini vállalkozók végezték. A kuton jelmondat olvasható, melyben Abdul Hamid szultánnak ajánlja a remek művet.

— **Séta közben lelőtt leány.** Különös hirtelgráfának Gitschin csehországi városból. Bartoschka József gyárosnak Anna nevű 11 éves leánya sétára indult 17 esztendő nővérével. A mint a Karthausba vezető hársfasoron csendesen haladtak, egy revolverlövés dördült el és Anna a nővére mellett a földre rogyott. Mikor a nagyobbik testvér észrevette, hogy a leányka halántékából patakzik a vér, rémülten sikoltozni kezdett, majd ájultan rogyott le halállal vergődő huga mellé. A közönség ijedten szaladt össze s a zajra előretört rendőrök nyomban föl-kutatották az egész fasort, a hol a gyilkost sikerült mindjárt elfogni Korinek János nevű 18 éves pinczér személyében, a ki semmit sem tagadott. A rendőrség kérdéseire cinikusan válaszolt:

— Csak gyakorolni akartam magam a cél-lövésben!

A rendőrség megfigyelés alá tette a gyilkos pinczért, a ki valószínűleg elmezavarodott.

— **Öngyilkos öreg ember.** Egy hetvenhárom éves öreg ember követelt el tegnap Makón öngyilkosságot. Gzásó József a szerecsélen öreg ember, aki tegnap délelőtt még buzát adt el a piacon, délebbre már ott függött a hullája a háza mellett levő szalmás szinben. Az orvosrendőri vizsgálat kétségkívül megállapította, hogy az öreg Gzásó öngyilkos lett s tettét minden valószínűség szerint elmezavarban követte el.

— **A perzsa sah Párisban.** Párisból jelentik, hogy a perzsa sah tegnap elhagyta Pétersburgot, hogy Kölnön át Párisba utazzék. E hó 28-án érkezik a sah Párisba, amikor Laubert elnök az összes miniszterek és szenátusok élén fogadja. A keleti pályaudvart ez alkalomra gyönyörűen feldisztatik. A sah tíz napig marad Párisban.

— **A német hadsereg nyelve.** A német hadseregnek egész külön nyelve van, mely német ugyan, de tele van mindenféle különös kifejezéssel, idegen szóval, furcsa fordulattal, hogy szinte külön jargonnak lehet nevezni. Paul Horn francia író hosszú ideig tanulmányozta e katonanyelvet, melyről érdekes könyvet írt most. A többi közt ezt írja benne.

A német újoncnak az a legelső dolga, hogy teljes felszerelésben lefotografáltassa magát, hadd lássák a szülei, hogy mint fest a fiuk a katonai munkáiban. Ha tehát valakinek teljes felszerés-sel kell magát rólapon jelentenie, azt a német katona így fejezi ki: Megyek lefotografáltatni magamat. A német hadseregben be van hozva, hogy alkalomadtán nem vezényszóra, hanem néma jelekre megy a gyakorlat, fordulat, fölvonulások stb. Ezt a gyakorlatot a kisértetek gyakorlatának hívja a német katona. Mivel a sátorparancsnok (káplár vagy szakaszvezető) a legénységi szoba egyik sarkában, a többi legénységtől elkülönítve alszik, pók a neve. A tokjába dugott zászló — zászlóaljjesernyő. Az 1870-iki golyószóró — kávédaráló. A tüzerek olda kése — sajtvágó. A huszonzsák — krokodil, vagy majomkus, A puskaagy — sonka. A sátorkötelet a földhöz erősítő apró karók — heringek. Várostrom alkalmazásával használatos kifejezés: addig nem adjuk át a várat, míg a zsebkendő lángot nem vet a zsebünkben. A 118. gyalogezredet sárga vállrojtja miatt kanári-ezrednek hívják. A századosoknak nagyon nehéz lévén a tözstiszt

rangot elnyerni, ezt a német katona őrnagyi szírt-nek hívja. A tartalékos tiszt — Reserve-Onkel. Az elméleti vizsga — agyvelőszemle. E furcsa elnevezéseken kívül minden táborkap valamely építetont (mint ahogy Blüchert Marschall-Vorwärts-nek, Mannstein tábornokot Kanonenjakob-nek nevezik, mely jelző azután ismeretes lesz Németország egyik szélétől a másikig.

— **Vasárnapi munkaszünet a tisztviselőknek.** Győr sz. k. város legutóbbi közgyűlésén kimondták, hogy vasárnap a városházán hivatalos órákat nem tartanak, s a tisztviselők közül csak az inspekziósoknak kell fent lenni. A rendőség és az anyakönyvi hivatal azonban vasárnap délelőtt is tartozik szolgálatot teljesíteni. E határozatot hasonló határozathozatal végett megküldötték Aradvárosának is, a hol e tekintetben a hivatalos idő vasárnapra is kiterjed.

— **Nem tudja mi a fegyelem?** A délafrikai harctéren mulatságos kalandja volt nemrég egy fiatal hadnagnak, ki csak mostanában került ki a katonaiskolából. Fesztes egyenruhájában — írja egy angol újság — büszkén lépegetett egyik városka piacán, amikor egy öreg, borostás képű katona került elébe. Eszerű tábori ruha volt az öreg katonán, félig kigombolt kabátja alól kilátszott durva vászoninge. Eppen nagyot nyújtózott hatalmas ásitással, mikor a hadnagyocska elé ért, ki nyomban rákiáltott:

— Hé, öreg, nem tudja maga, mi a fegyelem?
— Tudom én, hadnagy ur! — felelte amaz.
— Hát akkor ne ásitozzék, mikor mellettem elmegy, hanem üsse össze a bokáját és tiszteljen!

Az öreg katona nyomban engedelmeskedett s összszecsapott bokával, siphájához emelt kézzel állt meg a hadnagy előtt, ki elégülten jegyezte meg erre:

— Így ni! Most az egyszer még nem haragszom, de jegyezte meg magának a jövőre, hogy mindig tisztelegve és katonásan haladjon el főbbvalója előtt.

— Igenis, hadnagy ur.
— Jól van. Mehet. De mondja csak, micsoda rangja lehet magának, hogy még ilyen vén ember létezőre sem tudja, mi a fegyelem?

A vén katona tiszteletteljesen szólalt meg:
— Alázatosan jelentem a hadnagy urnak, tábornok és hadosztályparancsnok vagyok.

A fiatal hadnagy olyan fehér lett erre, mint a fal, de volt benne annyi becsület, hogy a fegyelmet magára nézve is kötelezőnek ismerte el és tisztességtudóan kért bocsánatot az öreg katonától.

— **Megszökött katonai rab.** Budapesten a Hungaria köruton levő tüzérszárnyából Sas Pál 24 éves kiküti születésű tüzérkatona, a ki vizsgálati fogságban ült, az éjjel onnan megszökött. A rendőség nyomozza.

— **Lopás az innsbrucki állomáson.** Egy budapesti úri embert, mint tudósítónk telegráfálja, alaposan kifosztottak az innsbrucki állomáson. Az utas a párisi világkiállításra készült, az állomáson kiszállt s egy ismeretlen tolvaj kilopta zsebéből 10.000 frankot tartalmazó tárczáját. Az innsbrucki rendőség megindította a nyomozást.

— **Tuan herceg intrikái.** A kínai lázadók fejének, Tuan hercegnek intrikái között a legnevezetesebb az, amelyet a ravasz diplomata Csungchau megbuktatására 1879 ben eszelt ki. Tuan herceg Csungchau gyűlölte, de azért nem akart vele egyenesen szembeszállni, hanem kieszakoztatta, hogy Csungchau küldjék Pétervárra, egy kellemetlen ügy elintézésére. Csungchau megkötötte a szerződést, melyet aztán Tuan olyan színben tüntetett föl, hogy kedvezőlen Kinára s a szerencsétlen Csungchau halálra ítéltek. Ezzel aztán Tuan elérte célját. A japáni háboruban Tuan herceg intrikáinak tulajdonítandó, hogy a Li-Hung-Csang által teremtett kínai flotta oly későn és eredménytelenül lépett akcióba. A hajókat ugyanis európai mintára építették s Tuan herceg, aki gyűlöl mindent, ami idegen, attól félt, hogy a

flotta be fog válni s akkor a kínai szárazföldi hadsereget is megreformálják európai mintára. Ezért tehát úgy rendezte be a dolgot, hogy Li-Hung-Csang-nak Pekingből meghagyták, hogy a háboru kezdetén ne lépjen közbe a flottával. Mikor végül mégis harcra keveredett, a jól elkészült japánok megverték s Tuan nagyra volt vele, hogy ime mily keveset ér, ha idegent utánoznak. Az özvegy császárné is csak eszköz volt a sárga bőrű, czefpos intrikus kezében. Tuan herceg, hogy végső célját elérhesse, elsőbbséget a császárt akarta félreszorítani s e célra nagyon alkalmas volt a népszerű anyacsászárné. Most, mikor a régens-császárné sem volt többé szüksége, egyszerűen félreszorította utjából.

— **Divatós fürdőkosztümök.** Az előkelő, finom párisi nő fürdőkosztümje nagyot változott tavaly óta. Az idén a kosztümökben különös fényűzést fejtenek ki. Vörös a kedvencz szín, a fehérét nagyon diszkrétnek tartják. A gallérok a legkülönbözőbb formában készülnek, a derék fantasztikus zsinórzással vagy pedig posztóbol kivágott s fehér alapon színesen himzett arabeszkekkel van díszítve. A derék térdig ér s csaknem teljesen elfedi a bugyos nadrágot. Hasonló szövethöz s ugyanolyan díszítéssel kivarrt öv való a kosztümhöz s ezenfelül vízálló selemkemből készült sapka. Altalános az a divat, hogy a nők a kosztümhöz illő színű harisnyát is huznak. Fehér vitorlavászomból készült fürdőszandálokat is használnak, melyeknek vastag parafatalpa megóvja a lábat minden sérülés ellen. Vállalkozó szellemű felvilági nők, kik teljes tudatában vannak testük körvonalainak tökéletességéről, szorosán testhez simuló s egészen egy darabból álló kosztümöt is használnak. Ez a ruha csinos és könnyű, de van benne valami clownszerű, ha elegáns viselője nem tudja a szituációt megmenteni. Keztyüket ritkán hordanak. Az állítólag legkényelmetlenebb utra, mely a víztől a kabinig vagy megfordítva vezet, valóságos csodáit a köpenyeknek használnak. E csodák legnagyobb részét riktó színű finom kelmékből készülnék, kámszával és pazar díszítéssel.

— **Ülés az árvaházban.** A városi árvaház igazgató-választmánya holnap (pénteken) d. u. 5 órakor az árvaház tanácstermében ülést tart, melyre a választmány tagjait ez uton is meghívja az elnökség.

— **Egy híres színész életéből.** A régi német színészekről könyvet írt most egy német író s a többi közt megemlékezik benne Reitzenbergergról, ki a század elején egyike volt a leg-híresebb és legünnepeltebb művészeknek. Erdemes ez ember élettörténete.

Szülei katonai nevelőintézetbe adták, de a daliás külsejű fiu színésznek ment inkább. 1811-ben játszott először Prágában és a tüzes temperamentumu, gyönyörű szál ember, egykettőre kedveltjévé lett, kivált a nőknek. De csakhamar jelentkezni kezdett rajta végzetes szenvedélye, amely utóbb romlását okozta: az ivás. Egyszer este elragadó hévvel játszott a Haramiakban Moor Károly szerepét, mint mindig, valahányszor fenekére nézett a ponárnak. Felvonás közben azonban annyira felülkerekedett benne a mámor, hogy eszméletlenül terült el a szinfalak között. A rendező kétségbeesve bujtatott egy statisztát Moor Károly jelmezébe, azután lélekszakadva rohant ki a szinpadra „jelenteni.” Középen járt a kis dikciójának, amikor csak egyszerre borizó hang, a művésze, harsog ki a szinpadról a nézőterre:

— Hazugság! Reitzenberg nem gyöngéledik, Reitzenberg csak részeg!

A szenvedély mind nagyobb rombolást mévelt benne s végre nem akadt szintársulat, mely tagjává fogadta volna. 1839-ben kemény téli időben Schwechat mellett egy gazdátlan istállóban akadtak rá toprongyosan. Részeg állapotában ott fagyott meg a kópallón.

— **Katonazene a parkban.** A helybeli cs. és kir. 33. gyalogezred zenekara holnap, pénteken este 8 órától 11 óráig a Baross-parkban nagy hangversenyt rendez.

— **Sok apróság,** berendezési tárgy létezik, mely tán első pillanatra fölöslegesnek látszik, de azért mégis feltétlenül szükséges az összhang megteremtésére és ahhoz, hogy az ethont bájosá, ked-

vessé tegyük. S nem is olyan sok költséggel jár ez. Tessék megnézni Porter Vilmos koronás áruházban az Andrassy-terem, a Központi szálloda épületében a szép nippelket, a sok ezer más dísz tárgyat, s megvagyunk győződve, hogy a feltűnően olcsó árak mellett szívesen fog ott egyet-mást otthona számára bevásárolni.

— **A bankjegyek száma.** Különös csalásnak esett a napokban áldozatul egy párisi gyár pénzbeszedője. Délelőtt tizenegy órakor hétezer frank papírpénzt vett fel a Rue Drouotban levő Lehideux-bankból. Néhány száz lépésnyire a banktól egy csinosan öltözött fiatal ember érte utol, aki tollal a füle mögött banhivatalnoknak látszott, ahogy az íróasztal mellől sietett hirtelen utána. A hivatalnok ezekkel a szavakkal állította meg a pénzbeszedőt:

— Bocsásson meg, uram, tévedés történt, oly bankjegyeket adtak önnek, amelyeknek számai még nincsenek bejegyezve, pedig — mint ön tudja — ennek nem szabad elmaradni. Szíveskedjék velem visszafaradni, majd kicseréljük.

A pénzbeszedő gyanútlanul visszament. Az előcsarnokba érve, a pénzbeszedő átadta a bankjegyeket a hivatalnoknak, mire az egy semmitmondó kérdéssel fordult a pénztároshoz, aki készségesen nyújtott felvilágosítást. A fiatal ember udvariasan köszönt és észrevevén, hogy a pénzbeszedő másfelé néz, hirtelen kietett a helyiségből. A hiszékeny pénzbeszedő még sokáig várakozott, míg végre a pénztárhoz lépett, hogy a pénz kiadását sürgesse. Ekkor tűnt ki, hogy körmönfont csalónak esett áldozatul.

— **T. üzletfeleink** szíves tudomására hozzuk, hogy Révész Nándor könyv- és papírkereskedő urat (Szabadság-ter 20. szám. Telefon 265 sz.) képviselőséggel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdánkat, valamint az Aradi Közlöny kiadóhivatalát érdeklő megbízásokat.

A kortesvezér szerelme.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 26.

Nagyszalonta városában nevezetes ember volt Bajó Lajos. Lelkes vezérembere volt a függetlenségi pártnak, aki midőn Kossuth Ferenc hazajött, sietett egyik házáat Kossuth Ferenc nevére iratni, hogy választói joga legyen a Kossuth Lajos fiának.

Bajó uram családosa ember létére öt esztendeig járt a tilosban: Bonczos Ferenc gazdag földmives feleségénél. Öt esztendő elteltével az asszony aztán kijelentette neki:

— Nem kellesz már se testemnek, se lelkemnek. Szakitani akarok veled!

A szerelmes ember sehogy se akart ebbe belenyugodni. Addig rimázkodott az asszonynak, míg az a múlt év őszén még egy találkót adott neki. November 23-án este volt ez a végzetes légyott. A menyecske azonban, úgy látszik, nem nagyon várta a kedvesét: az ura is otthon volt, s a házaspár lefeküdt.

Bajó Lajos nyolcz óra tájt odament, és a kapufélfára akasztott kulcsosa kinyitotta a kaput, bement az udvarra és megzörgette a kedvese ablakát. Odabenn fölneszeltek az alvók s az asszony megmondta az urának:

— Jézusom! Bajó akar ránk törni!

A férj erre az ablakhoz rohant, kiugrott az udvarra, hogy a szeretőt elcsipje, de Bajó átvette magát a kerítésen és a szomszédba menekült; a férj nem találta őt sehol.

E sikertelen kísérlet után is újra szerencsét próbált Bajó a menyecskénél. De ekkor a férj észrevette, megragadta és rákiáltott:

— Meghalsz, kutya!

Ezzel a vetélytársra vetette magát. De Bajó a magával hozott revolvért megtámadója felé sötötte. A golyó halálosan találta a férjét, a ki másnap délelőtt meghalt.

Bajó a nagyváradi esküdtszék elé került, amely kimondta a bűnöst, de a cselekményt a vádlott erős felindulásának tudta be. Az es-

küdtbíróóság erre Bajót két évi fegyházra és 10 évi hivatalvesztésre ítélte, s kötelezte egyáltalán, hogy az özvegynek és 5 gyermekének fejenként 400 koronát fizessen.

A védő semmisségi panaszt jelentett be, melyet Neuberger Ignác bír. előadása mellett ma tárgyal a kir. kuria. Hammesberg Jenő koronagyógyász a semmisségi panasz elutasítása mellett foglalt állást, míg a megjelent védő a tárgyalás megsemmisítését kérte egynemely szabálytalanság miatt. A kuria a semmisségi panaszt elutasította.

MULATSÁGOK.

Vigalmi naptár:

Augusztus 4. Az új-arad-zsigmondházi egyesült önkéntes tüzoltó-egylet táncvigalma (Martini-vendéglő.)

Augusztus 12. Az aradi kereskedők körének népünnepe (Városüiget.)

(=) **Krisztinabál Menyházán.** A menyházi gyógyfürdőben f. é. augusztus hó 12-én jó-tékony-célú Krisztina-bálat fognak rendezni. Belépti-dij: család-jegy 5 korona, személy-jegy 2 korona. A bál tiszta jövedelme a monyászai r. kath. és gör. kel. iskola alap javára fordítatik. Kezdeté 8¹/₂ órakor.

(=) **Anna-bál Uj-Szt. Annán.** Evek óta nem volt oly látogatott Anna-bál Uj-Szt. Annán, mint tegnap este Weger Béia kerthelyiségében. A tánczenét Erdély Tóni aradi cigányprimás szolgáltatta, a multság reggelig tartott. Jelen voltak:

Asszonyok: Bérczi Lajosné, Buttinger Ferencné, Demkó Károly és Istvánné, Eich Józsefné, Ertl Vinczéné (Vinga) Gregus Józsefné (Agris) Gece Gyuláné, Hermanné (Galsa) Horalecz Dénesné (Pankota), Hönigesz Laura, Horn Jánosné (Vinga), Martin Miklósné, Magyar Edéné, Naupauer Antalné, Nagy Józsefné (Arad) Partos Izabella, Tarján Lajosné, Sándor Jakabné, dr. Stern Rezsóné, Singer Adolfné (Szöllös), ifj. Werner Adolfné, Szkala Józsefné (Kisjenő) Oster Jánosné, Pasztercsák Jánosné, Stieger Ferenczné, Tóth Lajosné (Budapest), Princz Zsigmondné (Világos), Zorád Jánosné (Galsa) Zászló Mózésné.

Leányok: Angelina Rózsika (Apati), Berger Helén (Sikula), Bleizeffer Róza, Daniel Anna (Szent lányfalva), Csaballa Emma (Arad), Szt.-Márton Eich Róza, Edenberg Margit, (Becskekerék), Herling Anna (Arad), Herling Emma (Budapest) Hönigesz Valéria, Havalecz Vilma (Pankota), Herman Margit (Galsa), Horn nőv. (Vinga), Joanovics Ilonka (Arad), Löwenstein nőv., Martics nőv., May Erzsike (Arad), Martin Mariska, Pápai Ilonka (Arad), Pasztercsák Ilonka, Singer Erzsike (Szöllös), Schlesinger Karolin (Kömárom), Szilvási Mariska (Arad), Török Hermin, Tripón Zsófi (Agris), Tekna Gizella (Világos), Totterer Anna, Werner Mariska (Arad), Werner Józsa (Budapest) Wolf Anna.

NAPIREND.

Július 27. Péntek. Róm. kath. naptár: Pantaleon. — Protestáns naptár: Pantaleon. — Izraelita naptár: Ab. Ros. Chodes. — Görög-keleti naptár (július 14.): József püspök. — A nap kél 4 óra 18 perczkor, nyugszik 7 óra 24 perczkor. — A hold kél 5 óra 18 perczkor, nyugszik 7 óra 25 perczkor.

Időjárás. Légnyomás reggel 7 órakor 764.0 milliméter, délután 2 órakor 762.7 milliméter. — Hőmérsék reggel 7 órakor C° + 19.2, délután 2 órakor C° + 28.4. — Szél iránya és ereje reggel 7 órakor DK. 1, délután 2 órakor EK. 3. — Felhőzet reggel 7 órakor derült, délután 2 órakor derült. — Csapadék az utóbbi 24 órában 0 mm.

Időjárás. A központi meteorologiai intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható: Meleg, északon csapadék, zivatarok.

Szabadságharczi emléktárgyak országos múzeuma (színház-épület, 1-ső emelet) nyitva van mindennap délelőtt 8 órától délután 6 óráig. Belépti-dij: Hetköznapokon 40 fillér, vasárnap 20 fillér.

Kölcsey-könyvtár. Nyitva van vasár- és ünnepnapokat kivéve, mindennap 11¹/₂—12¹/₂ óráig. Helyiség: Ereklje-múzeum helyisége mellett ülésterem.

Schreyer Harry hangszerkiállítás (Szabadságtér 21.) Nyitva naponta délelőtt 10—12 óráig, délután 3—7 óráig. Bemenet szabad.

Július 28. Jegyzőválasztás Medgyes-Egyházán.

Július 29. Az arad-hegyvidéki turista-egyesület ki-rándulása a József- és Solymos-völgybe.

Július 30. Aradmegye évnegyedes közgyűlése délelőtt 9 órakor.

Augusztus 15. Tisztiorvosválasztás Eleken.

Szeptember 12-13. Országos pinczergyűlés Aradon.

KÜLÖNFÉLÉK.

□ Egy füst alatt.

Cyrus: Crawfoot felesége nagyon siet mindennel.

Silas: Minő tekintetben?

Cyrus: A férje orvosért küldte és ő utközben megállt, hogy a sirkövek ára után tudakozódjék.

□ **Tűzokádó a tenger fenekén.** Misztikus re-géket sző a képzelet a buvárokról, kik lenn járnak a tenger fenekén és ismerői a mélységek világának. Sok fantasztikus kalandot, meg epizódot fűznek a vizek mélységét kutató emberek életéhez, de olyan epizódja a buvárelt-nek, mint a minőről most a londoni Times ad hirt, aligha történt meg eddigelé. *Sidneyből* jelentették az angol lapnak ezt az esetet. A *Ringaromma* angol czirkálóhajó nemrég az Uj-Hebridák tájékán járva elvesztette egyik torpedóját. A torpedó ugyanis a mélységbe süllyedt. Három buvárt küldöttek az elsüllyedt torpedó felkutatására. De alig hogy lebecsátkoztak a buvárok a mélységbe, máris megadták a jelt, hogy huzzák fel őket ismét. Ők mondták el aztán ezt a csodálatos dolgot. Amikor lebecsátkoztak, egy tengeralatti vulkán közelébe jutottak. A vulkán éppen tüzet okádott s a tüzes massa a szó teljes értelmében felforralt a vizet az egész tájékon. Mikor felértek ismét, testük több helyütt erősen vérzett, de komolyabb bajuk mindamellét nem esett.

KÖZGAZDASÁG ÉS KÖZLEKEDÉS.

Budapesti áru- és értéktőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, július 26.

Délitőzsde. Auzakinát csekély, vételkedv jó. Szilárg irányzat mellett 28,000 métermázsza került forgalomba, 2¹/₂—5 fillérig magasabb áron. Egyéb gabonaműek közül rozs szilárd, tengeri igen szilárd, árpa javult, zab nyugodt, repce meghatározott. Idő szép, meleg.

Zárul 12 órakor:

Buza októberre	7.62— 7.64
Rozs októberre	6.77— 6.79
Zab októberre	5.19— 5.20
Tengeri júliusra	6.05— 6.10
Tengeri augusztusra	6.02— 6.04
Tengeri 1901. májusra	4.90— 4.91
Repce augusztusra	13.45—

Zárul 4 órakor:

Buza októberre	7.56— 7.57
Rozs októberre	6.71— 6.72
Zab októberre	5.18— 5.19
Tengeri júliusra	—
Tengeri augusztusra	6.— 6.01
Tengeri 1901. májusra	4.84— 4.85
Repce augusztusra	—

Zárul 4 órakor:

korona

Osztrák hitelrészvény	668.—
Magyar hitelrészvény	689.—
Leszámitolóbank részvény	454.—
Rima-Murányi vasmű részvény	517.—
Osztrák-magyar államvasuti részvény	658.—
Közuti vasut	610.—
Városi villamos vasut részvény	292.—

S z e s z ü z l e t

— Július 26. —

Mai jegyzéseink: Készárú nagyban nyers szesz 115 korona, kicsinyben 117 korona, finomított szesz nagyban 118 korona, kicsinyben 120 korona, hordó nélkül per 100 liter %₀ beleértve 70 korona fogyasztási adót. Száritott moslék 11 korona métermázsánként.

Budapest-kőbányai sertéskereskedelem.

— Július 26. —

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz páronként 400 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Öreg közép páronként 300—400 kilogramm sulyban — fillérig. Fialat nehéz páronként 320 kilogrammon felüli sulyban 93 — 94 fillérig. Fialat közép páronként 251—320 kilogramm sulyban 92 — 93 fillérig. Fialat könnyű páronként 250 kilogrammig terjedő sulyban 93 — 94 fillérig.

Magyar szedett: Nehéz páronként 280 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Közép páronként 240—280 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Könnyű páronként 240 kilogrammig terjedő sulyban — fillérig.

Romániai: Nehéz páronként 320 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Közép páronként 250—320 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Könnyű páronként 250 kilogrammig terjedő sulyban — fillérig. Romániai eredeti (Stachel) Nehéz páronként 240 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Könnyű páronként 240 kilogrammig terjedő sulyban — fillérig.

Szerbiai: Nehéz páronként 280 kilogrammon felüli sulyban 93 — 95 fillérig. Közép páronként 240—260 kilo-

gramm súlyban 92 — 94 fillérig. Könnyű páronként 240 kilogramm terjedő súlyban 93 — 94 fillérig.

Megjegyzés. A fent jegyzett áruk súly szerint és pedig a szokásszerű levonások mellett, egy kilogramm súlyra fillérekben értendők. Szokásszerűleg a hizott sertések teljes (brutto) súlyából az életre páronként 45 kilogramm vonandó le. A sertések vételárából a vevő javára 40% vonandó le. A sertések osztályozásánál azok teljes (élő) súlya vétetik irányadónak.

Sertéslétszám. Julius 23-án volt készlet 42896 darab, július 24-én főlhajtattott 1201 darab, július 24-én elszállított 283 darab, július 25-én maradt készletben 43814 darab. Uzlet: Változatlan.

Hivatalos árfolyamok

a budapesti árf. és értéktőzsdén.

Budapest, 1900. július 26.

Magyar aranyjárdék 40/0	96.—
Magyar koronajárdék 40/0	90.70
Magyar arany 4 1/2 0/0	100.50
Magyar ezüst 4 1/2 0/0	99.60
Magyar keleti vasut	97.50
Magyar földtehermentesítési kötvény	90.50
Magyar italmegváltási kötvény	98.—
Horvát-szlavon földtehermentesítési kötvény	92.50
Magyar nyeresémsorsjegy kölcsön	158.—
Tiszaszabályozási és szegedi kölcsön	138.50
Osztrák papírjárdék	97.50
Osztrák járdék ezüst	97.25
Osztrák járdék arany	96.25
Koronajárdék	96.75
1860-iki államsorsjegyek	134.50
Osztrák-magyar bankrészvény	1700.—
Magyar hitelbank részvény	689.—
Osztrák hitelintézet részvény	668.—
Osztrák-magyar államvasut	658.—
20 frankos arany (Napoleonor)	19.31
Német birodalmi márka	118.50
London	242.80
Páris	96.55

REGENY-CSARNOK.

Modern Ophélie.

— Regény. —

Fordította: **Liptai Imre.** [14]
(Folytatás.)

Akulin természetes játéka, mint ahogy az ilyen esetben rendszerint megtörténik, a többieket is fölvillanyozta. „Hamlet” sikere ettől a percztől biztosítva volt. Csak Gundurownál nem akart jelentkezni az inspiráció, mert Iwanowna jelenléte elfogulttá tette. A fordítás is idegen volt előtte, ami csak növelte zavarát. Így tartott ez Ophélie megjelenéséig. A hercegnő világos nyári ruhát viselt és amikor Laertessel a rivaldákhoz közeledett egy nap-sugár esett szőke hajára, mintha glória övezte volna.

... Vedd azt ibolyának az ifjú tavasztól,
Korán nyit, elhull, édes, de mulékony,
Illatja, színe, pillanatnyi élv;
Semmi más...

— Más semmi? — ismételte Ophélie föltekintve. Szemei önkénytelenül Gundurowra néztek, aki egy közeli kulisszánál állott.

A fiatal ember szive csaknem szétpattant a dopogástól.

— Nem, lehetetlen? Csak véletlenül érhetett ez a tekintet, — mondá magában elkese-redve Gundurow; és mégis valami megnevezhetetlen boldogságérzet töltötte el a szívet. Tovább figyelt, figyelte a hangot, mely csaknem megrészegítette.

De Gundurow nem volt az egyetlen, aki a fiatal hercegnőt ilyen szenvedélyes izgatottsággal hallgatta. Larion herceg is ilyen hallgatója volt.

Sergius azonban mindjobban visszanyerte önralmát. A szellemjelenést már egészen megfelelő hangon mondta el, habár a nagyon közepes szellem játéka éppen nem támogatta. Rautzew százados fáradt, erőtlén hangon mondta el a mondókáját és legkevésbé sem tette azt a benyomást, mintha képes volna a fiát boszura tüzelni Atugrott szavakat, sőt egész sorokat, akadozott, hebegett, ugat, hogy a legnagyobb mértékben fölboszantotta Walkowszkit, de egyuttal nagy élvezetet szerzett a helytelen Olgának, aki szerencsétlen imádojának minden botlását még hangos kacagásával is észrevehetővé tette. Ez a kacagás azonban nem a vidámság kitörése volt, mint egy eszköz arra, hogy magára irányítsa Asanin figyelmét, akit féltékeny tekintettel ostromolt. Amint tehetett, elő is fogta a kulisszák között és magán kívül az izgalomtól megragadta a kezét:

— Mond meg végre az igazat. Szeretsz, vagy minden csak hazugság és család volt?

Mindenekelőtt arra kérnélek szivecském, hogy hadd el az ilyen szavakat.

— Felelj, — szolt sápadtan és reszkette, — azért raboltad el a nyugalmasomat, hogy most ennek a leánynak föláldozz?

— Kedves barátom, — mondá a fiatal ember, — ki kell jelentenem, hogy nem ismerek visszataszítóbb terhet, mint a féltékenység.

— Forró könyvek áztatták szegény leány arcját.

A próba ezalatt tovább folyt, már két fölvonást játszottak. Gundurow mindjobban uralkodni tudott magán, most már kívülről mondta szerepét. Az ő fiatal modulációképes hangja teljesen megfelelt Hamlet alakításának.

Mindenki áhitattal figyelte szavait, mert érezték, hogy ő szeretettel foglalkozott Hamlet bonczolhatatlan lényével és teljesen meg is tudta érteni egész tragédiáját. Pedig az ő valódi érzelmei mégis nagyon távol álltak a perczben a dán herceg sorsától. A fiatal hercegnő mellette állt, érezte a tekintetét s tudta, hogy ő épen úgy, vagy tán még áhitatosabban — ezt a szive sugta neki, — hallgatja, mint a többiek. Ezért ezán tömörebb lett a hangja és gyakran egész akaratán kívül olyan szenvedélyes kitérésekkel játszata a szerepét hogy Larion herceg meg is szólította az egyik fölvonás után.

— Az ön játéka nagyon erőszakos. Ezzel az energiával ön képes volna Ziablint is megölni, anélkül, hogy egy arcizma is megrándulna, föltéve, ha ő volna az ön apósa; és éppen ilyen szertelenségekre képtelen Hamlet,

Gundurow egyetértőleg lehorgasztotta a fejét. Ő tudta legjobban, hogy milyen jogos a herceg szemrehányása.

— Még azt akartam mondani, — szolt ismét a herceg Gundurowhoz fordulva, — hogy most önnek ismét jelenete lesz Ophélieával. És eszembe jutott, hogy van itt néhány helyzet, amelyek... egy kisse kényesek. Ezeket előbb meg kellene néznünk...

— Igen, erről már akartam excellenziáddal beszélni, — válaszolt Gundurow elpirulva.

— Igen, igen, Larion. — sietett Aglaé közbeszólni, — nagyon kérem, gondoskodjék arról, hogy semmi bántó vagy visszataszító dolog ne történjék.

— Hölgyeim és uraim, szolt a herceg a szereplőkhez, — azt ajánlanám, hogy a próba folytatását halaszszuk holnapra. Annál is inkább, mert étkezésig úgy sincs annyi időnk, hogy végigjátszhassuk a darabot. Aztán Gundurowhoz és Asaninhoz fordulva hozzátette: Szabad kérném Sergius és önt is Wladimir, jöjjenek be egy pillanatra hozzám.

A fiatal emberek siettek kívánságát teljesíteni.

(Folytatása következik.)

A felelős szerkesztő távollétében a szerkesztésért felelős

Vass Géza.

Vasuti közlekedés.

(Érvényes 1900. évi május hó 1-től.)

ARADRÓL	ARADRA
Budapest felé indul:	Budapest felől érkezik:
Nagyváradra reggel 5.10	Személyvonat reggel 6.05
Gyorsvonat reggel 8.18	Személysz. tv. reggel 9.10
Személyvonat d. e. 11.20	Gyorsvonat délelőtt 11.51
Személysz. tv. d. u. 3.56	Személyvonat d. u. 3.55
Gyorsvonat délután 4.21	Gyorsvonat este 7.11
Személyvonat este 9.35	Szmv. Szolnokról este 8.48
Erdély felé:	Erdély felől:
Személyvonat reggel 6.35	Soborsinról reggel 6.59
Gyorsvonat délután 12.11	Személyvonat d. e. 10.50
Soborsinról délután 2.04	Radnáról délután 2.36
Személyvonat d. u. 4.30	Gyorsvonat délután 4.06
Radnáról este 6.35	Személyvonat este 8.57
Gyorsvonat este 7.18	Gyorsvonat délelőtt 8.08
Temesvár felé:	Temesvár felől:
Személyvonat reggel 6.20	Vegyesvonat d. e. 10.43
Személyvonat d. e. 11.56	Személyvonat d. u. 3.44
Vegyesvonat délután 5.—	Személyvonat éjjel 10.55
Szeged felé:	Szeged felől:
Vegyesvonat reggel 6.45	Személyvonat reggel 8.53
Személyvonat d. u. 4.25	Vegyesvonat este 6.50
Brád felé:	Brád felől:
Személyvonat reggel 6.25	Borossebesről szv. r. 8.03
Vegyesvonat d. u. 12.06	Vegyesvonat d. e. 11.—
Borossebesig szv. du. 5.20	Személyvonat este 7.—

IDEGENEK ARADON.

— Julius 26. —

Fehér Kereszt szálloda. Steiner Márton utazó Budapest. — Kalonics Ferencz utazó Budapest. — Steiner Zsigmond utazó Bécs. — Friedman Sándor utazó Bécs. — Kronetter Sámuel utazó Bécs. — Steinback Henrik utazó Bécs. — Schrottman Tivadar utazó Bécs. — Weisz József utazó Bécs. — Mandl Vilmos utazó Budapest. — Grau Jenő utazó Bécs. — Leiber Gyula utazó Budapest. — Bruck Jozsef utazó Bécs. — Gross Mihály utazó Budveis. — Blau Henrik utazó Bécs. — Urbán Endre utazó Budapest.

Vass szálloda. Schlesinger Sándor és neje gazdatiszt Kalácsa. — Molnár György birtokos Kunágota. — Ruppel Vilmos igazgató Petroszény. — Babits János körjegyző Uj-Szent-Anna. — Rosenthal Mór ügyvéd és neje Nagyvárad. — Hoffer Sándor hivatalnok Budapest. — Zsivora Pál kárbeeslő Szeged. — Stanescu Miklós tanuló Bukarest. — Nemesiu Gyula tanuló Brassó.

NYILTTÉR.*

Nyilatkozat.

Wechsler Ede urnak a mai lapokban közölt nyilatkozatának csak egy passzusára akarunk válaszolni, melylyel Wechsler Ede ur eljárása kellőleg illusztrálva lesz.

Kijelentjük tehát, hogy mi a kérdéses gyulai borokat kizárólagosan Wechsler Ede urtól vásároltuk, mit a vizsgálat alkalmával Wechsler Ede urnak eredeti számlájával és fuvarleveleivel be is bizonyítottunk. Mi a termelőket nem ismertük és egyikükkel sem voltunk bármiféle összeköttetésben vagy elszámolásban. A borokat mi Wechsler urtól fix árban vettük meg, nekünk így is lett számlázva és provizióról szó sem volt.

Csodálkozunk valóban, hogy Wechsler Ede urnak bátorsága volt határozott valótlanságokkal a nyilvánosság elé lépni.

Arad, 1900. július 26.

Schiffer és Beck.

Katonazene a Baross-kioszkban

**Ma pénteken,
1900. évi július hó 27-én, este
8 órától 11 óráig**

**a 33-ik gyalogezred
zenekara**

karmesterük személyes vezetése mellett,
válogatott műsorral

nagy hangversenyt

rendez, melyre a t. cz. közönség tisztelettel meghívatik.

Belépti-díj 10 kr.

Kiváló tisztelettel:

Nagy Lajos,

bérlő.

* Az ezen rovat alatt közlöttekért nem vállal felelőséget a szerk

2299/1900. tkvi sz.

Árverési hirdetés kivonat.

A borosjenői kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Mihály Mari aradi lakos végrehajthatónak Brihán János silingyiai lakos ellen végrehajtást szenvedő elleni 200 korona tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte, minnek folytán az aradi kir. törvényszék, a borosjenői kir. járásbiróság kerületében fekvő és a Berza községi 40. sz. telejkönyvbe A + (81. 82.) hrszámú ingatlan 414 korona, a berzai 135. szám telejkönyvben A I. (277. 278.) hrszámú ingatlannak Brihán Juont illetett feler sze 452 koronában megállapított kikiáltási árban az 1900. évi augusztus hó 11-ik napján d. e. 10 órakor Berza községhezánál megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladatni, u. m.:

1. Miatán mindkét rendbeli ingatlant Brihán Juonné özvegyi szolgálmi joga terheli: a végreh. törvény 163. § értelmében megállapítatik, hogy a berzai 40. sz. tkvi ingatlannál a szolgálmi jogot megelőző hitelezők követeléseit fedezésére 544 kor. 43 fillér, a berzai 135. sz. telejkönyvben foglalt ingatlannál 142 kor. 84 fillér, mutatkozik szükségesnek. Amennyiben tehát ezen ingatlannak a szolgálmi jog fentartásával olyan árban adatnának el, — hogy ezen vételárból a szolgálmi jogot megelőző hitelezők követeléseit ki nem telnének, az árverés hatálytalanná válik és az ingatlanok a szolgálmi jog fentartása nélkül a kitű-

zött határnapon újabban elárvereztetik. Ha a kikiáltási áron felül ígért nem tétetik, az elárverezendő ingatlan a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

2. Árverelni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékat vagyis 41 korona 40 és 45 korona 20 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában előírt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezésével a bíróság által kiállított elismervényt átszolgáltatni.

3. Vevő köteles a vételárat három egyenlő részletben, és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számított 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számított 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6%-os kamatokkal együtt szabályszerű letéti kérvény kapcsában az 1881. évi december 6-ikán 39425. igazságügyminiszteri sz. alatt kelt rendeletében előírt módon a buttyini adóhivatal, mint letéti pénztárnál befizetni.

A bánatpénzt a bíróság az utolsó részletbe fogja beszámítani. Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. jbiróság tkvi hatóságánál és Berza, Borossebes, Algyest községek előljáróságánál megtekinthetők. Borosjenői kir. jbiróság tkvi hatósága 1900. évi április hó 3-án.

Bittó,
kir. járásbíró.

Magy. kir. államvasutak.

58284—900. sz.

Pályázati hirdetés.

Az alulírott igazgatóság a magy. kir. államvasutak részére 1900. évi augusztus hó 1-től 1901. évi hó 31-ig illetőleg 1902. év végéig különféle méretű csiszolókorongokból felmerülő szükségletének szállítását biztosítani kívánván, ezennel nyilvános pályázatot hirdet, nevezetesen: Norton-féle, Vulcán-féle, nascos csiszolóból és carborundum anyagból készült csiszoló-korongokra.

A kiírás tárgyát képező egyes méretű csiszoló-korongokat előtüntető jegyzék, mely egyszersmind ajánlati mintául szolgál, valamint a szállításokra vonatkozó részletes módozatok, valamennyi hazai kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthetők és a magy. kir. államvasutak igazgatósága anyag és leltár beszerzési (A III.) szakosztályánál (Budapest Andrassy-ut 73. sz. II. emelet 47. ajtó sz. ingyen kaphatók.

A szabályszerűen kiállított ivenkint egy koronás magy. kir. okmánybélyeggel elátott ajánlatok lepecsételve legkésőbb f. évi július hó 31-ki déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak anyag és leltár beszerzési szakosztályában átadandók, illetőleg posta útján oda küldendők és a boríték ezen külszím-mel látandó el:

„Ajánlat csiszoló-korongok szállítására 58284—900. számhoz.“

Bánatpénzül az ajánlt áruk egy évi értékének 5%-át készpénzben vagy állami letétekre alkalmas értékpapirokban legkésőbb 1900. évi július hó 30-iki déli 12 óráig a magy.

kir államvasutak budapesti főpénztáránál leteendő.

Később benyújtott ajánlatok, valamint olyanok, melyek nem pontosan és részletes módozatok bemutatása mellett állítatnak ki, végül olyanok, melyek után bánatpénz nem tétetett le, nem vétetnek figyelembe.

Budapest, 1900. június hóban.

Az igazgatóság.

(Utánnymot nem díjaztatik.)

Hirdetés.

2153

Gyula-Varsánd községben egy

artézi kut

létesítése határozatott el.

Felhivatnak mindazon kufuró vállalkozók, kik ezen munkálatot elnyerni óhajtják, hogy részletes ajánlataikat írásban, vagy az 1900. évi augusztus hó 4. napján d. e. 10 órakor tartandó versenytárgyaláson — szóval tegyék meg.

A részletes feltételek a községnél megtekinthetők.

Gyula-Varsádon, 1900 július 25-én.

A községi előljároság.

T. Cz.

Csupán egy kíséret és meggyőződik, hogy nyomtatványokban szebbet, jobbat és olcsóbbat már nem lehet kívánni . . . . .

Aradi nyomda részvénytársaság könyvnyomdája (Csanádi-palota) . . . . .

Telefon 151. sz.

Aradi képviselő:
RÉVÉSZ NÁNDOR
Szabadság-tér 20.

- Báll meghívók, hangulatkeltő színekben . . . . .
- Körlevelek, litografikus szépségben . . . . .
- Árjegyzékek, pontos áttekintéssel . . . . .
- Számlák, praktikus rendszer szerint . . . . .
- Esküvői jelentések, meglepő választékban . . . . .
- Névjegyek, divatosak és secessiósak . . . . .
- Plakátok, az új század reklámjának megfelelően.
- Ügyvédi nyomtatványok mindig készletben . . . . .

- Pontosság . . . . .
- Olcsó árak. . . . .
- Diszkrét izlés . . . . .

Egy két éves
angol gyártmányu
8 lóerejű
cséplőgép
eladó,
vagy részcséplésre is
azonnal kiadható. 2157

Jó cséplésért felelősség vállalatik.
Czím: Mareczki János, Battonya.

491—1900. végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az aradi kir. járásbíróóság 1900. évi Sp. IV. 1121. számú végzése következtében, Dr. Révész Mór ügyvéd által képviselt Eichner Adolf és Tetulea Nikolaené javára, Tetulea Tódor alui Nikolae ellen 120 korona s jár. erejéig 1900. évi június hó 13-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1058 koronára becsült különféle ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a m. radnai kir. bíróság 1900-ik évi V. 283 és 225/2. számú végzése folytán 120 kor. tőkekövetelés és eddig ennek 1899. évi okt. hó 7. napjától járó 5% kamatai, és eddig összesen 64 kor. 80 fillben bíróilag már megállapított költségek erejéig Tetulea Tódor alui Nikolae Kuvini lakásán leendő eszközlésére 1900. évi július hó 31-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik — és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt M.-Radnán, 1900. évi július hó 12-én.

Smikál János,
kir. bir. végrehajtó.

2161

26—1900. k. p. sz.

Hirdetés.

Közhírré tétetik, hogy az Arad szabad kir. város által képezett országgyűlési képviselő választókerület választóinak 1901. évre összeállított névjegyzéke ellen benyújtott felszólalásokra hozott határozatok, a f. évi július hó 20-tól 30-ig, a városház tenácstermében köz-szemlére kitétetnek.

Az ezen határozatok ellen intézendő felelkezések a kitételről 10 nap alatt a polgármesterhez, mint a központi választmány elnökéhez adandók be.

Arad szabad kir. város központi választmányától 1900. évi július hó 10.

A központi választmány.

Egy 38 éves, nős, családos ember,

ki 4 $\frac{1}{2}$ évig erdőkihasználásnál mint raktárkezelő, erdei iparvasutnál mint hivatalnok 4 évig volt alkalmazva, — a fa- és fűrészáru közbözéseket, üzleti levelezéseket és irodai munkát érti, jelenleg $\frac{3}{4}$ év óta jegyzői irodában működik —

f. évi szeptember hó 1-re, esetleg azonnali belépésre

jegyzői irnoki,

végrehajtói, felvigyázó vagy raktárnoki

állást keres

jó bizonyítványokkal.

Megkeresések a kiadóhivatalba küldendők. 2158

2467—1900. pm.

Hirdetmény.

Néhai Pálffy Józsefné szül. Kishalmay Klementina emlékezetére idősb. Kishalmay Ferencz ur által tett alapítvány 8000 korona tőkéjének 400 koronát tevő egy évi kamata, mint kiházasítási, vagy üzlet berendezési segélyösszeg a folyó évi augusztus hó 19-én egy az aradi polgár jótékony nőegylet árvaházában nevelt kifogástalan erkölcsű szorgalmas árvának, vagy egy oly egyénnek, ki szintén a nevezett árvaházban neveltetett, s mint ilyen nagykoru lép házasságra, vagy üzletet kezd, ki fog adatni.

Azok tehát, kik ezen összeget elnyerni óhajtják s a megjelölt minősítéssel bírnak, felhivatnak, hogy kérvényüket hozzám 1900. évi aug. hó 19-ig benyujtsák.

Aradon, 1900. évi július hó 23.

Salacz,
királyi tanácsos
polgármester.

Szőlő eladás.

M É N E S E N

5 kath. hold oltványokkal beültetett
nagyobb részben teljes termő hegyi szőlő,
egy 3 szoba, terras és mellékhelyiségekből álló
lakás, kolna, pálinkafőzde,

valamint egyéb szükséges melléképületekkel ellátott, pormentes, kellemes helyen levő

≡ nagy telek ≡

melyből mintegy 2 kis hold termő szőlős kert,
teljes pineze és kolna felszereléssel, kenderföld, legelő járandóság és egy 1000 $\square$ -
öles parlag hegyi szőlőföld 2159

elköltözés miatt, kedvező fizetési feltételek mellett eladók.

A felsorolt ingók és ingatlanok azonnal is birtokba vehetők.
Bővebb felvilágosítást ad: Bartók Kálmán ur, ménesi lakos.

17376—1900.

Pályázati hirdetmény.

A budapesti m. kir. kertészeti tanintézetnél rendszeresített kertész képző tanfolyamra Arad sz. kir. város részéről felküldendő egy tanuló részére pályázatot nyitunk.

A pályázati kérvények a polgármesteri hivatalban megtekinthető pályázati feltételeknek megfelelőleg felszerelve folyó évi augusztus hó 2-ik napjáig bezárólag a polgármesteri hivatalnál nyújtandók be.

Arad, 1900. július hó 21.

A városi tanács.

Magy kir. államvasutak.

97186—900. sz.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy a vasuti kocsikban és az állomási helyiségekben elhagyott tárgyak u. m. bőröndök, táskák, kalapok, ruha és fehérműek, botok, napernyők, esernyők stb. az alább felsorol állomásokon és következő napokon tartandó nyilvános árverés alkalmával azonnali készpénz fizetés mellett el fognak adatni.

Arad állomáson f. é. július hó 31-én d. e. 9 órakor.

Budapest, 1900. július hóban.

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjazatik.)

Csak nőket érdekelhet e szenzátiós felfedezés!

„AFRODITIN“

mellszépítő, a háremhölgyek csodahatásu laurus-irja, mely visszavarázsolja a női kebel elvesztett ifjui üdeségét, ruganyos teltségét. A testbőrt bársonylágyságuvá és selyemfényűvé varázsolja. Ezen csodahatásu ír gyógynövényekből készül, tehát semmiféle ártalmas anyagot nem tartalmaz. Egy tégely ára használati utasítással 4 korona. **Törvényesen védve.** A pénzbeküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „Stearoptinum“ laboratoriumában
Budapest, VII. kerület, Mexikói-ut 88. sz.